

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 5
maj-
juni
2013
17. årg.

Helle Thorning-Schmidt pibes ud 1. maj i Tangkrogen, Århus

TEMA: Giftlobbyen

SF: Reformismen afklædt

Læren af lockouten

VI VENDER RYGGEN TIL REGERINGENS POLITIK!

SRSF skaber tryghed

"Vi skaber tryghed," sagde chefen for SRSF-regeringen ved præsentationen af det seneste dagpengelapperi, der frem til udgangen af 2016 skal 'redde' mindst 30.000 endegyldigt udfaldstruede. Sammen med andre titusinder på vej ud over dagpengekanten har de i månedsvis levet i maksimal utryghed, uden at vide om de ville have et forsørgelsesgrundlag eller befandt sig i den sociale massegrav.

Helle Thornings form for tryghedsskabelse kan godt undværes. Den minder lidt for meget om oppositionsleder Lars Løkke's berygtede landsmødeudtalelse: "Vi skal have sulten tilbage!"

Thornings og den nuværende regerings variant er fulde af hykleriske talemåder og tom trøst til deres ofre. Utrættelige i lovprisningen af sig selv som 'forsvarere af velfærd', som de i rekordtempo har brudt ned.

SRSF's nyeste akutløsning betyder en dårligere og dyrere dagpengeordning. De arbejdsløse, som 'reddes', skal (som forsørgere) leve for 80 pct. af dagpengene, enlige for 60 pct. Men ikke uden at de deres økonomiske tab skal modsvares af nye forpligtelser – nemlig krav om aktivering og at påtage sig såkaldte 'nyttejobs', dvs. almindeligt ugleset arbejde, som det offentlige (eller private) ikke vil betale en regulær løn for.

De socialdemokratiske ministre taler ustandselig om 'ret', der skal modsvares af 'pligter'. For arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og andre, der er afhængige af overførselsindkomster, betyder det tab på både gynger og karruseller.

Samtidig er det lykkedes regeringen, der netop har aftalt store skattelettelser til de rige, også at sende regningen for det seneste colomusæg til arbejderne og de arbejdsløse selv i form af en foreløbig treårig kontingentstigning til a-kasserne på op til 100 kr. om måneden. I 2014 skal a-kassemedlemmerne betale over en milliard kr. ekstra i bidrag.

Med den tredje elendige akutløsning regner regeringen med at skabe ro og tryghed på bagsmækken – internt i regeringspartierne, i forhold til den socialdemokratiske fagbevægelse og støttepartiet Enhedslisten, som alle presses hårdt af den enorme folkelige vrede mod Thorning-regeringens aso-

cialle nyliberale reformer. Med den ny ordning får Enhedslisten en smutvej, så den kan fortsætte med at være, hvad partiet helst vil: vagthund for regeringen.

Thornings tryghedsskabelse udstrækkes med kontanthjælpsreformen også til de lykkelige modtagere af denne gavmilde offentlige ydelse til arbejdsløse, der ikke kan få job eller af andre grunde ikke er i stand til at skaffe sig en plads på arbejdsmarkedet. Det omfatter mange indvandrere og ikke mindst mange enlige mødre.

Kontanthjælpsaftalen mellem 'rød' og blå blok sørger nu for, at enlige mødre får det rigtig svært med at finde en ny kæreste. Samboende kærestepar skal nu gensidigt forsørge hinanden, hvis den ene kommer på kontanthjælp. Den bortfalder helt, hvis partneren tjener over 30.000 om måneden før skat, og reduceres forholdsmæssigt med lavere partnerindkomst.

Der gøres hermed fuldstændigt op med et grundfæstet princip om, at enhver har ret til en selvstændig indkomst, til relativ økonomisk uafhængighed. Det vil bringe især kvinderne tilbage til 1800-tallets forhold, hvor de skulle tigge ægtemanden om husholdningspenge.

Det er tryghed a la Thorning.

Med SU-reformen skabes endnu mere af denne 'tryghed'. Og den såkaldte Vækstplan.dk vil fra 2020 sikre alle arbejdsduelige og alle andre rigeligt med arbejde, til de segner om på jobbet som nogle og halvfjerdsårige. Skolelever vil få stadig 'tryggere' rammer, med en op til 35 timers skoleuge, så det ligner, hvad man skal i resten af livet. Thorning har lavet sin særlige udgave af den gamle socialdemokratiske bestræbelse på at tage sig af alle fra vugge til grav.

Med 'tryghed' i alle led.

Det hele skal nå at være på plads inden sommerferien, så efteråret og kommunalvalget kan bruges på at gøre Danmark endnu mere 'trygt'.

Redaktionen 14. maj 2013

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politisk
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 400 kr.

Institutioner
1 år 500 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
21. juni 2013
Deadline næste nr. 14.06.13

Masseprotester 1. maj: Hvad nu?

Af Klaus Riis

1. maj viste – i bogstaveligste forstand – at arbejderne og de unge vender ryggen til SRSF-regeringen. Men hvad skal der ske efter 1. maj?

Scenerne fra LO's 1. maj på Tangkrogen i Århus og i Fælledparken er ikoniske. Men billederne alene er ikke nok. Lyden skal med: Helle Thorning og Frank Jensen blev piftet ud. Ikke en enkelt mishagsyttring, men under hele deres optræden.

Der var ikke noget at tage fejl af: Det var de brede 1. maj-manifestationer, som ikke ville høre på statsministeren og overborgmesteren. Det var ikke bare en gruppe højrrøstede autonome i Fælledparken, der overdøvede Jensen og Vilhelmsen. Det var stort set hele den store manifestation.

Hvad der faktisk skete er glimrende dokumenteret af KPnetTV i uforkortede optagelser af de socialdemokratiske topfolks forsøg på at aflevere deres snak for gæssene.

Almindelige folk, også S og SF's vælgere, er simpelthen trætte af deres løgne og løftebrud. Trætte af hele tiden at blive overhørt: om dagpenge, SU, kontanthjælp, under lærerlockouten – hele tiden! Nu fik storsnakkerne med fast medieadgang at vide, at det er nok. De er for meget. De er ikke ønskede på arbejdernes kampdag. Deres snak om solidaritet og sammenhold dækker over røvrending og fup.

Men hvad nu efter 1. maj? SRSF-regeringen tonser videre med deres nyliberale nedskæringsreform-dagsorden. SU og kontanthjælp skal være kraftigt forringet i løbet af de kommende uger. Vækstplan.dk med automatiske sociale nedskæringer og fyringer i det offentlige skal være vedtaget af det rød-blå flertal inden sommerferien. Folkeskolereform som anden etape i angrebet på skolen og lærerne er på vej.

Og endnu mere kastes på bordet: Et lovindgreb mod familielægernes aftaleforhold er varslet. Og de rådne

faglige ledere er gift med den socialdemokratiske partitop. Metals formand Claus Jensen annoncerer nu sin vilje til yderligere at beskære den forkortede

Stop Misvækstplan.dk

dagpengeperiode – mod at genoptjeningsretten skal være 13 ugers arbejde i stedet for 52.

Det er i forvejen usædvanlig let at fyre i Danmark i forhold til andre lande. Og tusinder kastes ud i en social katastrofe, når dagpengeperioden ophører. At forkorte perioden for at opnå ret til dagpenge igen er selvfølgelig en god ting. Det er et krav, som har været rejst længe. Men at kæde det sammen med en yderligere forkortelse af dagpengeperioden er en kniv i ryggen.

Socialdemokraternes, SF's og deres faglige fællers dagsorden bør selvfølgelig mødes af masseprotester. Lærernes kamp under lockouten har vist vejen for brede aktioner, der når længere end blot en demonstration, og så går alle hjem. 'Vend ryggen til'-markeringerne 1. maj er en direkte opfølger.

Men det må fortsættes. I perioden mellem 1. maj og sommerferien skal det barskeste nedskæringsprogram i nyere tid lodes igennem folketinget. 1. maj viste, at mobiliseringen og modstandsviljen er til stede. Opgaven for venstrekræfterne og de progressive organisationer, fagforeninger, ungdomsorganisationer er at få den aktiveret og synliggjort. At få den i kamp mod en svag og rystet regering.

Desværre er det ikke den opgave, vigtige kræfter på venstrefløjen lægger op til. Eventuelle protester skal trimmes til valgkamp.

Johanne Schmidt-Nielsen havde travlt med at kritisere deltagerne i Fælledparken for deres uvilje mod regeringen. For hendes budskab var simpelt:

Vi fortsætter alliancen med S og SF, vi er stadig en del af 'rød' blok. Og nu er det på tide at rette blikket mod kommunalvalget i efteråret.

Med den tilføjelse, at i København går det strålende.

Intet konkret om massemobilisering eller massekamp. Kamptiden sluttede med en pibekonzert.

De tre 'kommunistiske' partier KP, DKP og KPiD lufter nu også deres parlamentariske dagsorden og drømme. De har dannet fælles kommunalvalglistes i Århus og København. Hele vejen er der dømt valgkamp.

1. maj 2013 skal glemmes og fortrænges. Protesterne skal stemples som 'venstrefløjsektremisme' og 'rød fascisme' eller som 'unfair' og 'udemokratiske'. De var alt andet. De var dybt demokratiske masseprotester mod en regering, for hvem ordet dialog kun bruges 1. maj – mod deltagerne.

Protesterne viser både, at der findes en anden vej end den parlamentariske til at stoppe kapitalen og dens regerings amokløb, og at der er vilje i befolkningen til at gå den vej.

Men det kræver, at kræfterne ikke bliver holdt tilbage, men slippes løs.

20 tegn på, at den næste store økonomiske depression allerede er startet i Europa

Af Michael Snyder

Et amerikansk perspektiv på kriseudviklingen: EU og USA kører et tæt økonomisk parløb og er begge i eller på vej mod en ny stor depression

Den næste store økonomiske depression er allerede i gang – det er bare ikke gået op for USA endnu. Forholdene i Europa bliver bare værre og værre, og alligevel er det de færreste mennesker i USA, der fatter det. Der er hele tiden folk, der spørger mig, hvornår 'det økonomiske sammenbrud' vil ske. Men jeg har i årevis advaret om, at den næste store bølge af den fremadskridende økonomiske kollaps ville starte i Europa, og det er netop, hvad der sker. Faktisk har både Grækenland og Spanien allerede et arbejdsløshedsniveau, der er højere end noget, USA nogensinde oplevede under den store depression i 30'erne.

Læg nøje mærke til, hvad der sker derovre, for det kommer her til landet også. Sagen er jo, at Europa ligner USA rigtig meget. Begge steder er vi ved at drukne i en uhørt gældsbyrde, og begge steder har vi et overbelånt bank-system nogenlunde lige så solidt som et korthus. Grunden til, at USA ikke ligner Europa helt endnu, er, at vi har droppet alle former for sikkerhed. Centralbanken trykker pengesedler, som om fremtiden ikke eksisterede, og den amerikanske regering ødelægger brutalt vores børn og børnebørns fremtid ved at stjæle mere end 100 millioner dollars fra dem hver eneste time.

Vi er hoppet på hovedet i og bliver ved med at synke, selvom det betyder, at Amerikas fremtid bliver smadret. Alternativet skræmmer livet af vores politikere. Da lande som Grækenland, Spanien, Portugal og Italien forsøgte at begrænse udviklingen af deres gæld, var resultaterne fuldstændig ødelæggende. En fuldt udviklet økonomisk depression spredte sig hurtigt til det

nordlige Europa. I sidste instans vil den sprede sig til resten af kloden også.

Her følger 20 tegn på, at den store depression allerede er startet i Europa:

1. Arbejdsløshedstallet i Frankrig er steget til 10,6 procent, og antallet af folk uden arbejde slår alle rekorder for dette land.
2. Arbejdsløsheden i eurozonen som helhed ligger på 12 procent, den højeste nogensinde.
3. For to år siden var Portugals arbejdsløshedsprocent på 12, i dag er den 17.
4. Arbejdsløshedsprocenten i Spanien er rekordhøj for nyere tid, 27. Selv under den store depression i 30'erne har USA aldrig haft så høj arbejdsløshed.
5. Arbejdsløsheden i Spanien for unge under 25 er på lamslående 57,2 procent.
6. Arbejdsløsheden i Grækenland har sat ny rekord på 27,2 procent. Selv under den store depression i 30'erne har USA aldrig haft så højt et arbejdsløshedstal.
7. Arbejdsløsheden for unge under 25 i Grækenland ligger på det enorme tal 59,3 procent.
8. Bilsalget i Frankrig var i marts 17 procent lavere end året før.
9. Det tyske bilsalg var i marts 17 procent lavere end året før.
10. I Holland er forbrugsgælden nu oppe på omkring 250 procent af nettoindkomsten.
11. Industriproduktionen i Italien er faldet med det alarmerende tal 25 procent over de seneste fem år.
12. Antallet af spanske firmaer, der har indgået konkursbegæring, er 45 procent højere end året før.
13. Siden 2007 er værdien af misligholdte lån øget med 150 procent.
14. På Cypren blev der hævdet dobbelt så meget fra bankerne i marts måned i forhold til februar på trods af, at bankerne var lukkede det halve af måneden.
15. På grund af et fuldstændigt sammenbrud af boligmarkedet er der tre millioner tomme boliger i Spanien i dag.
16. Det er gået så galt i Spanien, at hele boligblokke er blevet overtaget af besættere.

En boligblok med 285 lejligheder i Parla, mindre end en halv times kørsel fra Madrid, burde være et ideelt emne for investorer, der er ude efter en billig ejendom i Spanien. Desværre genererer to tredjedele af bygningen intet overskud, fordi der bor besættere.

"Det sker over hele landet," siger Jose Maria Fraile, byens borgmester, der anslår, at kun 100 lejligheder i blokken, der er kommunalt ejet, har indtægtsgivende kontrakter, og de, der har, betaler heller ikke alle sammen. "Folk har mistet deres job, de kan ikke betale renter eller husleje, så de mister også deres bolig. Det har ført til en strøm af husbesættelser."

17. Som jeg beskrev forleden dag, er det blevet så almindeligt i Grækenland, at børn sulter, at lærere rapporterer om, at sultne børn tigger deres klassekammerater om mad.
18. Gælden i forhold til bruttonationalproduktet er nu på 136 procent i Italien.
19. 25 procent af alle bankaktiver i Storbritannien er i banker med en *leverage* ratio på mindst 40 til 1 (*dvs. ekstremt risikobehæftede, KP*).
20. Den tyske bankgigant Deutsche Bank har mere end 55 billioner euro (mere end 72 billioner dollars) stående i udsatte derivater. Tysklands bruttonationalprodukt for et helt år er ikke på mere end 2,7 billioner euro.

Ja, det er gået godt for de amerikanske aktier i år, men sandheden er, at aktiemarkedet er blevet fuldstændigt adskilt fra de økonomiske realiteter. Når det indhentes af realiteterne, vil det sikkert gå meget hurtigt, som vi så det i 2008.

Vores politikere kan forsøge at svømme videre, så længe de kan, men på et eller andet tidspunkt vil konsekvenserne at vores tåbelige beslutninger indhente os og blive bestemmende.

Her er, hvad Peter Schiff (*direktør i investeringsfirmaet Euro Pacific Capital og kendt for at have forudsagt krisen i 2007-08, KP*) forleden havde at sige om den kommende krise:

”Krisen er umiddelbart forestående,” sagde Schiff. ”Jeg tror ikke, at Obama vil nå igennem sin anden valgperiode, uden at bunden falder ud. Og investorerne på aktiemarkedet ænser ikke problemerne.”

”Vi er fallit,” tilføjede Schiff. ”Vi skylder billioner væk. Se på vores budgetunderskud, se på gælden i forhold til

Krisen vender tilbage

BNP, på de ufinansierede gældsforpligtelser. Havde vi været en del af eurozonen, ville de sparke os ud.”

Schiff pointerer, at de kursgevinster, vi oplevede for nylig, kun giver en falsk tryghed.

”Det, der sker, er ikke, at værdierne på aktiemarkedet øges; det er vores penge, der mister værdi. Og hvis man har en forringet valuta, en devalueret valuta, stiger prisen på alt. Lagrene er ingen undtagelse.”

”Centralbanken ved, at den amerikanske økonomi ikke er på vej op. Den bliver simpelthen hindret i at bryde sammen ved kunstigt lave renter og lempelser. Når den støtte forsvinder, vil økonomien bryde sammen.”

Så tro endelig ikke, at vi er anderledes end Europa.

Hvis USA's regering begyndte på kun at bruge de penge, der kommer ind, ville vi gå i økonomisk depression i morgen. Den eneste måde vi kan fortsætte med at udleve den økonomiske fantasi, vi ser omkring os, er ved økonomisk misbrug af vores børn og børnebørn.

Den amerikanske økonomi er blevet til en ynkelig junkie, der er totalt og fuldstændigt afhængig af hensynsløs seddeltrykkeri og gigantiske bjerge af gæld.

Hvis vi *stopper* seddelpressen og stopper den totale gældsætning, er vi færdige.

Hvis vi *fortsætter* med at trykke penge og gældsætte os, er vi også færdige.

På begge måder vil det hele komme til at gå rigtig, rigtig dårligt.

Michael Snyder er redaktør af hjemmesiden The Economic Collapse. theeconomiccollapseblog.com

Rødt sommertræf 22.-23. juni 2013

Vi bygger alternativet!

Det politiske landskab i Danmark er i opbrud i et nærmest uset omfang. Det samme gælder i mange andre lande, ikke mindst i euro-landene. Det er et resultat af den kapitalistiske krise og den nyliberale reformpolitik, som EU-regeringerne har påtvunget deres befolkninger. Overalt protesteres der og organiseres til modstand mod denne politik.

I Danmark viste SRSF-regeringen sig hurtigt ikke at være en del af løsningen, men en del af problemet. En regering, som fører benhård klassekamp – ikke mindst mod sin egen sociale basis. Derfor sker der

et skred mod venstre og derfor stiller spørgsmålet sig om, hvilket alternativ der skal opbygges og hvordan det skal bygges.

Hvordan skabes den stærkest mulige modstand mod EU's, folketingsflertallets og de nuværende regering-salternativers politik?

Det er disse spørgsmål, årets røde sommertræf vil tage op og belyse fra mange sider og med oplægsholdere fra forskellige vinkler – fra lærerlock-out til kampen om dagpenge, SU og

kontanthjælp – og med inddragelse af den internationale udvikling. Ikke mindst i de sydeuropæiske lande og i vores nabolande.

Seminaret finder sted i Karens Minde Kulturhus i Sydhavnen i København. Start lørdag den 22. juni kl. 14 og slutter søndag den 23. kl. 17.

Pris 200, kr. inklusive mad.

Tilmelding og yderligere information – mail til: info@oktobernet.dk

Arrangører: Arbejderpartiet Kommunisterne
- DKU - Foreningen Oktober

Garanti for profit, ikke for jobs

Første del af Misvækstplan.dk er aftalt af regeringen og blå blok

Mens antallet af nye arbejdspladser blæser i vinden, skaber Vækstplan.dk med garanti større profiler til kapitalen og en forringelse af folkesundheden.

Planen indeholder bl.a. støtte til hus- ejere gennem genindførelse af den så- kaldte boligjob-ordning, afgiftslettelse for erhvervslivet på emballage og fjernelse af afgifter på sodavand.

Pengene til diverse gaver til er- hvervslivet tages fra de uddannelses- søgende og kontanthjælpsmodtagerne, bl.a. gennem de 'reformer', der blev vedtaget i starten af maj.

Det store dække over omfordelingen hedder 'jobskabelse'. Men både Coryd-

Stop Misvækstplan.dk

on og Vestager udtaler sig i dag i vage vendinger om den konkrete effekt.

Margrethe Vestager svarer Avisen. dk på spørgsmålet, om planen vil give arbejdspladser:

"Det ved jeg ikke. Jeg tror, det giver nogle, men jeg tror ikke, at det er det, der er den kæmpestore drivkraft her ...men bedre vilkår for virksomhederne giver flere job."

Mens udsigten til de nye jobs er en på- stand uden hold i virkeligheden, kan vi være sikre på, at Vækstplan.dk giver

større profiler til kapitalen. Profitter, der er taget fra uddannelsessøgende, kontanthjælpsmodtagere og offentligt ansatte.

Planen vil også med sikkerhed for- ringe folkesundheden. Afgifter på sodavand fjernes helt, og alle kendte fakta, undersøgelser og ekspertvurde- ringer forbinder prisen på sodavand med forbruget. Billigere sodavand be- tyder mere sodavand. Mere sodavand betyder flere tomme kalorier.

Dårlig kost og fedme rammer skævt samfundsmæssigt set, så fjernelsen af afgiften giver både penge til produ- center og detailhandel, mens den er et bevidst sats væk fra forebyggelse og fælles ansvar for et sundt liv.

Efter lærerne blev det lægernes tur

Fredag morgen den 3. maj opsagde regionerne deres aftale med de praktiserende læger. Et par timer senere var et lovindgreb på bordet

Den nugældende aftale mellem regio- nerne og Praktiserende Lægers Orga- nisation (PLO) løber til 1. september 2013. Regionerne vil af med den, og derfor blev den opsagt. Et par timer senere var et indgreb på bordet mod 3.600 privatpraktiserende læger på lan- dets 2.100 lægehuse. Sundhedsminister Astrid Krag (SF) fremlagde et lovfor- slag, som i alt væsentligt følger regio- nernes krav.

Der har ikke været forhandlinger mellem regionerne og PLO i et halvt år. For der har ikke været grund til for- handlinger fra regionernes side. Der er igen tale om 'aftalt spil'. Ifølge DR har lovforslaget været forberedt af regerin- gen i flere måneder, med Venstre som medspiller.

SRSF-regeringen er i gang med at vise alt og alle, hvem der bestemmer. Og så er alt andet end skinforhandlin- ger irrelevante.

Men regeringen og Astrid Kragh vovede ikke at tage en åben kamp med lægerne ved overenskomstudløbet 1. september i år. Det er alt for tæt på

kommunalvalget, og lærerlockouten vil være frisk i erindringen.

Derfor forlænger man de nuværende overenskomster mellem regionerne og PLO med et år, frem til 1. september 2014.

Lærerne var de første

Lovforslaget skal sikre en yderligere centralisering af magten hos arbejdsgi- verne – regionerne – som for fremtiden skal bestemme en række forhold, som lægerne tidligere selv bestemte eller havde indflydelse på. Samtidig skal læ- gekonsultationerne effektiviseres.

Dermed er nøgleordene i de nylibe- rale reformer og ledelsesmetoder på plads: topstyring, øget kontrol, og løb hurtigere !

Der argumenteres med, at en sådan ef- fektivisering allerede er sket på hospi- talerne og det øvrige sundhedsvæsen. Statens og regionernes magtmisbrug søges samtidig solgt som en sikring af borgernes ret til lægehjælp.

Regionerne vil beslutte, hvor læge- huse skal placeres, og påstår dermed at sikre tilstrækkelig bemanding i ud- kantsområder. De vil have en konsulta-

tionstid fra 8-16, kaldet en 'mere fleksi- bel konsultationstid tilpasset borgernes behov'.

De vil også have bedre dokumenta- tion for arbejdet med patienter. Og ikke mindst vil de effektivisere lægernes arbejde, så der bliver mindre personlig kontakt – og mere 'behandling' pr. mail og telefon.

Lægerne er med god grund vrede. De er langt hen ad vejen gået ind på re- gionernes krav, men har ønsket nogle kompensationer og en garanti mod, at de tvinges til at flytte. Formanden for de praktiserende læger forventer, at lo- vindgrebet, der først skal træde i kraft 1. september, vil få en del ældre læger til at stoppe.

Det forventes, at de nuværende re- former og ændringer på sundhedsområ- det senere vil blive fulgt op med forslag om brugerbetaling for ydelser, der nu er gratis.

Lærerne har svaret ved at meddele, at de går i aktion. Det kan koste at gå til læge fra 1. september.

Lærerne er de første. Hvem bliver de næste? Spurgtes der under lærer- lockouten. Svaret var: de praktiserende læger. Der kommer mange, mange flere i det koordinerede 'røde' og blå angreb på den offentlige sektor, på aftaler og overenskomster.

SF har afsløret sig som et borgerligt og reaktionært parti: Hvad så?

Af Martin D

Socialistisk Folkeparti, SF, står i partiets absolut største krise i denne her periode. En krise, som, hvis man kigger fem-ti år frem, truer partiet på dets eksistens. En kommentar fra Kommunistisk Politik ved SF's landsmøde

Borgerlige og småborgerlige analytikere har længe fundet grunden til partiets krise i spørgsmål om form. I SF selv er det også der, der søges, og her findes svar som, at 'SF har ikke været gode nok til at profilere sig selv', 'SF er druknet i parløbet med Socialdemokraterne' og 'Villy-effekten er død'.

Men politiske partier falder ikke sammen på den måde, som SF gør, på grund af problemer i form. Det gør de til gengæld pga. problemer i indhold, i politikken.

SF blev stiftet i sluthalvtredserne med den tidligere DKP-formand Aksel Larsen i spidsen, som et parti, der placerede sig politisk 'mellem' Socialdemokratiet og Danmarks Kommunistiske Parti. Det skete som en følge af de nye vinde, der blæste i Sovjetunionen i 50'erne, der allerede dengang omformedes til et post-revolutionært og post-socialistisk samfund. Aksel Larsen var først betaget af de nye liberalistiske toner (som det kunne kaldes i dag) og broderede videre på dem, indtil han helt brød med DKP og bevægelsen omkring Sovjetunionen.

Fra først af var SF's grundlag en skarp afskærmning af kræfter, der lå til venstre for det ny parti. Til at starte med især DKP. Derimod var afskærmningen mod højre ikke nært så grundlæggende og generel. Afgrænsningerne her skulle i højere grad findes i enkeltstående politiske spørgsmål som f.eks. holdningen til NATO, EF m.v. I disse spørgsmål var partiets modstand i mange tilfælde af opportunistisk karakter og uden betydning for beslutninger på den parlamentariske scene.

En undtagelse var, da interne SF-stri-

Reformister i krise

digheder førte til, at en gruppe i partiet, der tog det erklærede grundlag mere for pålydende, parlamentarisk gav dødsstødet til S-regeringen Krag i 1966-67 – det såkaldte 'røde kabinet' med fast koordination mellem S og SF – og efterfølgende dannede partiet Venstresocialisterne (VS), nu opgået i Enhedslisten.

På den mere aktivistiske scene lykkedes det SF at tiltrække en del folk med deres retorik, der lå lidt til venstre for aktuelle norm på den parlamentariske scene.

Lang tur mod højre

SF's politiske vej har været en lang tur mod højre, kun afbrudt af midlertidig træden vande, inden et nyt ryk kunne tages, med skiftende partiledelser i front.

Anti-militarismen fra partiets start er fuldstændigt væk og erstattet af fuld støtte til den danske krigsdeltagelse, der har præget udenrigspolitikken de senere år. Modstanden mod NATO er naturligt nok forsvundet i samme anledning, og modstanden mod EU er vendt til støtte.

Sidstnævnte vending kom på et meget belejligt tidspunkt for det danske og europæiske borgerskab – nemlig op til omafstemningen om Maastricht-trakta-

ten i 1993.

Hvor spørgsmålet om 'det røde kabinet', og hvornår man har hvilket standpunkt, i 1960'erne handlede om, hvorvidt Socialdemokratiet kunne danne en traditionel kapitalistisk regering med SF som støtteparti, er der i dag ikke noget – og slet ingen parlamentariske kræfter – der hindrer SF i at danne regering med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre.

Enhedslisten viderefører på mange måder både 70'ernes VS' og 70'ernes DKP, og det har hele vejen igennem foretrukket og støttet socialdemokratisk ledede regeringer ('røde' regeringer, 'arbejderflertal'). Partiet tilbød sig villigt som parlamentarisk grundlag for den nuværende SRSF-regering.

Beruset af magtudsigten kom SF med i en regering, der fører indtil flere samtidige krige og fortsætter og intensiverer Foghs, Løkkes og tidligere regeringers nyliberale politik. En regering, som intet opgør tager med det seneste årtis repressive lovgivning og dens fascistoide elementer.

Kort sagt en regering, der både fører NATO's krige uden for landets grænser og proaktivt fører borgerskabets krig mod egen befolkning, ikke mindst arbejdere og ungdom, inden for landets grænser.

Partiets strategi, eller resterne af den, er pudsigt nok den samme som i folkesocialismens unge dage: Træk Socialdemokraterne til venstre. Og som Socialdemokratiet før SF: Træk hele verden, inklusive borgerskabet, til venstre med reformer, og bekæmp for alt i verden de farlige revolutionære bevægelser. Skab et nyt demokrati ved at hylde det bestående som noget nærmest eviggyldigt og ophøjet.

Det er en reformistisk og venstrereformistisk strategi, der på ingen måde har forhindret, at der er ført en realpolitik, der er både reaktionær og borgerlig.

Opportunisme i inderkredsen

Afsløringer, skiftende holdninger, benægtelser, opportunisme, løgne m.v. har været ret betegnende for SF's formænd og inderkreds. Fra før stiftelsen var det Aksel Larsens møder og samarbejde med CIA. Derefter var det Gert Petersen, der nægtede, at han havde været medlem af nazistpartiet, for så senere at indrømme det. Så var det Holger K. og konen, der pludselig sagde ja til Unionen.

Og i nyere tid er det Villy Søvnal, der leverer talrige eksempler på vendekåberi og populisme. Et af de mere kendte, Villys mange plejehjemsbesøg, var ikke bare en løgn, men et eksempel på den stil, der blev, og bliver, kørt i SF's ledelse.

Fra at tale til demonstrationer som "Velfærd til Alle!" (2006), antikrigsmarkeringer og lignende er Villy gået i spidsen for SF's borgerlige nyliberale kurs.

Graden af opportunisme hos Villy og i SF har forbavset mange, men hvor de først blev taget på sengen, bliver de nu i større grad taget i at stemme på nogle andre.

Opportunisme var det også, da man under Gert Petersen forsøgte sig som et 'bevægelses parti'. Alle var de velkomne i SF, feministerne, grønne, hippier, universitetsmarxister, fredelskere osv. Velkomne til at stemme på partiet og arbejde for, at partiet gik frem i meningsmålingerne.

På bedste liberale vis var armene åbne i partiet, men partiets ensrettede vej mod højre fik med tiden enten skræmt folk væk igen eller trukket dem med gennem sølet og ud mod højre.

I dag er der ingen, der tænker på SF som et 'bevægelses parti', og bl.a. partiets ja til EU i 1993, dets brud med Folkebevægelsen mod EU og egen opstilling til EU-parlamentet var blandt stenene på den vej.

Børnebanden er flygtet

De for tiden mest omtalte partiskift fra SF er 'Børnebanden', som har støttet op om Villys og Sohns retning for SF. De er for de flestes vedkommende rykket

til Socialdemokraterne.

Men den lille gruppe yngre frafaldne folkesocialister udgør kun en meget lille del af den afskalning, der sker i partiet. De har først rykket parti, efter at SF er strøget langt tilbage i meningsmålingerne. Derimod er SF's stemmer og nogle medlemmer for en pæn dels vedkommende rykket længere til venstre, eller er måske nærmere blevet stående og har set partiet rykke til højre.

Det nylige opbrud i den yngre gruppe kommer, efter Annette Vilhelmsen vandt formandsvalget, men reelle grundlæggende politiske grunde kan der ikke findes i forklaringerne fra den yngre gruppe på deres farvel til SF. Der er for dem tale om en karriere og kyniske beregninger ud fra dette.

Thor Möger kunne se, at hans tid som Villys kæledægge i partiet var slut. Med 684 personlige stemmer og manglende valg til folketinget var der heller ikke nogen opbakning at hente hos vælgerne.

At vinde samme position, som Thor havde i SF, tager år, og at avancere som en grålig eminence hos Socialdemokraterne stod ikke ligefor, men heldigvis for ham stod DR klar med et jobtilbud.

Formandsvalget kom først, kort efter at ministerpensionen var sikret for det første hold af SF-ministre. En del af forklaringen på det udeblevne større partislagsmål skal findes her.

Ole Sohn, der ikke just er 'yngre', men var Villys højrehånd, kan også se frem til en jævnlige tilstrømmende ministerpension, sikrere end Moskva-guld.

Mattias Tesfaye, der noget misvisende er blevet kaldt 'arbejderist', har endeligt, efter omkring 15 søgende år og medlemskab af DKP/ML, Enhedslisten og SF, fundet et nyt ståsted. Når han nu siger, at han nok altid har været socialdemokrat, må man for én gangs skyld give ham ret.

Mattias har i perioder gjort meget ud af at snakke om bl.a. løn- og østarbejderproblematikker og kan fortsat se frem til at agere i et EU-parti. Til gengæld bliver han måske fri for at skulle diskutere ting som flygtningepolitik, miljøpolitik

og andre af hans aversioner. Vi venter nu på, at Mattias optræder som en anden afhopper fra Enhedslisten, Pernille Rosenkrantz-Theill, der sprang SF over og gik direkte til moderpartiet, og som kommer ud som forsvarer af kontanthjælpsreform og arbejdsgiver-lockouter og regeringsindgreb mod fagforeninger og arbejdere.

Emilie Turunen tager nærmest et Margrethe Auken/SF-mandat i EU-parlamentet med over til Socialdemokraterne og pisser vælgerne ned ad ryggen på en sådan måde, at der bør rejses en diskussion om lovgivningen for valg af delegerede, samt af Emilies direkte antidemokratiske indstilling til valg og stemmer.

Jesper Petersen gik fra en post som SF's politiske ordfører (!) til at blive hilst velkommen i den rigtige socialdemokratiske familie. Om der reelt havde været politiske forskelle, uenigheder, stridigheder eller andet, ville et sådan partiskift ikke have løbet af stablen uden kampe. Medmindre selvfølgelig at Jesper lurepassede, med sin egen personlige karrieredøm i front.

Nu sidder han og nogle af de andre nyslåede S'er med et mandat i folketinget, ikke mindst skabt af SFU'eres og støtters timer, dage, nætter og uger i lygtepæle og med løbeseddel-uddeling.

Pludselig var også SFU'ernes formand 2011-13, Thors søster Gry Møger Petersen, glad socialdemokrat. Desuden hører Kasper Bjerring og Nanna Vesterby til dem, der har taget turen over i Socialdemokraterne.

Nanna Vesterby, Thors samlever, Emilie Turunen og Jesper Petersen er ligesom Gry tidligere SFU-formænd og -kvinder.

Ingen nye boller fra Annette

Da Annette Vilhelmsen blev valgt som formand, var det for baglandet i SF et forsøg på og et håb om andre boller på suppen. Nedtur!

Det er langt fra første og bliver ikke sidste gang, at folk på valg, heriblandt

formandskandidater, profilerer sig som 'til venstre' for en modkandidat, for så at blive valgt og afsløret.

Men det efterlader baglandet i SF yderligere lammet, mere grundlæggende forsikret om, at der ikke kan gennemføres reelle ændringer i partiet. Forsøget er gjort, uden nogen som helst effekt, og det er afsløret på få måneder.

På mange måder minder formandskiftet i SF om det seneste regeringskifte. Derfor vil partiet fortsætte med at bløde, og stemmer og medlemmer vil fortsat sive væk.

Partiledelsens eneste aktion er at fortsætte, som om intet er hændt. I det seneste nummer af medlemsbladet for SF – F! – er krisen i partiet overhovedet ikke omtalt. Ej heller præsenteres den nye politiske ordfører Jonas Dahl som ny ordfører, men blot som ordfører.

Alt fortrænges, holdes nede, og heller ikke hjemmesiden byder på nogen debat eller kommentarer om emnet.

Måske er det, fordi der ikke findes nogle gode argumenter til medlemmerne

om, hvorfor man ikke skal forlade partiet. I alle tilfælde minder 'alt er, som det plejer'-manøvren ret meget om en karikatur af det post-revolutionære og post-socialistiske Sovjetunionen, som det på sin vis udspringer af.

Hvorfor SF falder sammen nu

Det er ikke et tilfælde, at SF næsten falder sammen på nuværende tidspunkt. Den økonomiske krise, verden har befundet sig i siden 2008, er ikke og kan ikke bare være en krise af økonomisk karakter. En økonomisk krise er en grundlæggende modsætning i kapitalismen.

Når krisen har en størrelse som den nuværende, vil dens ryster ramme hårdt ind i det politiske liv, med en kraft, som er svær at forudse.

Der er ikke udelukkende tale om, hvilken vej ud af krisen et parti vælger, om der skal skæres ned eller ej, men om at kapitalismens gamle manøvrer og de småborgerlige teorier ikke længere har den samme gennemslagskraft.

Der er tale om, at et partis strategi og grundlæggende tænkning bliver sat på prøve. I et tilfælde som SF afsløres det som et helt igennem borgerligt og reaktionært parti, klar til hvilke nedskæringer kapitalen end skulle kræve, klar til de krige, som kapitalen og dens krigsinstrument NATO vil have.

Løses SF's problemer ved at forlade regeringen?

Kapitalen har i næsten hele den kapitalistiske klassekamps epoke benyttet sig af 'arbejder', og andre 'progressive' og 'oppositionelle' partier som et venstreorienteret alibi for det kapitalistiske system.

Klart mest udbredt, historisk og geografisk, er socialdemokratiene, men flere andre har spillet og spiller aktivt den rolle. Igen og igen loves det arbejderne og ungdommen, at fremtiden er lys, hvis bare der spares lidt mere, igen og igen loves det kvinderne, at ligestillingen er lige om hjørnet, eller faktisk allerede er her (!).

Fortsættes side 10

Apropos Enhedslistens landsmøde

I det øjeblik Enhedslisten begynder at lytte til sine vælgere og begynder at overholde sine egne løfter om ikke at holde hånden over en regering, der fører borgerlig politik – i det øjeblik er der kun én mulig konsekvens, nemlig at Enhedslisten opgiver positionen som parlamentarisk grundlag for SRSF-regeringen.

Den kan markere dette med en symbolsk fremsættelse af en mistillidsdagsorden i folketinget med baggrund i sammenbruddet for den økonomiske dagsorden – eksemplificeret med misvækstpakken og nedskæringer i dagpenge, SU og kontanthjælp og fleksjobordninger og sygedagpenge mv..

Alle ved, at der er en lang tradition for, at valgkamp med valgflæk i rigelige mængder og realpolitik traditionelt foregår i to helt forskellige verdener. Valgkampen henvender sig til almindelige mennesker for at lokke dem til

at stemme mod egne interesser, mens politikken styres fra lukkede direktionsgange.

Støtteparti - hvad nu?

Sådanne underlige foreteelser præsenteres som 'demokratiske traditioner'. Det kan der sættes store spørgsmålstegn ved. De er faktisk rådne og aldeles udemokratiske.

Alle kender disse tendenser og alle kender politikere, der dækker sig under EU diktater eller "helt nye" situationer. I den politiske virkelighed i Danmark er det gennemgribende hykleri arbejdsbetingelsen i folketinget.

Hvornår er nok nok for Enhedslisten? Der er skærpede situationer, hvor holdninger kommer så klart og konkret til

udtryk, at diskussionen må slutte og der rent faktisk må drages en konsekvens.

Ved ikke at tage en sådan afstemning konkret, men blot fifle udenom holder Enhedslisten fortsat hånden under en regering, som har mistet befolkningens og sine egne vælgeres tillid.

Drop unyttige taktiske spekulationer om finanslov og kommunalvalg, eller om SRSF-regeringen bliver siddende uden Enhedslistens som grundlag, eller om den går af eller udskriver valg.

Det handler om, at det er på høje tid at sige fra over for at være alibi for et regeringsprojekt, der fører en 100 procent reaktionær liberalistisk politik vendt mod den almindelige befolkning både med og uden arbejde.

Nok er nok! Men Enhedslistens landsmøde valgte fortsat at støtte svineriet et år mere.

fsk

SF er afsløret som netop det venstrealibi for borgerlig politik, det altid har været, ikke mindst fordi krisen er slået ind. SF kan ikke dække sig bag ord. De handler som regeringsparti og står stadig tydeligere for stadig flere på kapitalens side. Som krisen skærpes, trækkes linjerne i klassekampen skarper op.

SF's linje for regeringsdeltagelse stiller partiet mere i skudlinjen end tidligere. Men SF's problemer som parti kan ikke løses ved at forlade regeringssamarbejdet. Hele det SF-projekt, der er opbygget over en del år, og på sin vis siden stiftelsen, er netop spundet op på fuld deltagelse i regeringssamarbejde.

Regeringsdeltagelsen ligger i naturlig forlængelse af SF's udvikling. Det vil være naturligt at spørge dem, der håber på et brud med den linje, hvad SF så skal.

Bevares – i hypotesen om afbrydelse af regeringssamarbejde er der fundet en

løsning på 'formmæssige' problemer, som at stå i skudlinjen som regeringsparti.

Men de politiske problemer, partiets støtte til EU, til NATO, til kapitalistisk økonomiske vækst som vej ud af krisen, til nyliberalisme osv., vil stadig stå i diametral modsætning til arbejdernes, ungdommens og folkenes interesser.

Stil SF til ansvar!

Opgaven for de progressive og revolutionære kræfter, for arbejderne og ungdommen, er ikke at begræde SF's nedgang, ej heller at spekulere så meget i, hvordan SF kunne agere i den aktuelle situation – men i at bekæmpe SRSF-regeringens borgerlige og reaktionære politik. Samt derunder at glæde sig over de mange afvisninger af SF's forsøg på dobbeltspil, med en rødlig profil på den ene side, og en borgerlig sort politik på den anden.

I et desperat forsøg på at virke fattede og modne griber SF'ere i høj grad

nu til argumentet om at 'tage ansvar' og at udstille de mange utilfredse som ansvarsløse og ansvarsfralæggende.

Det er på ingen måder en ny taktik i dansk politik. Flere partier bruger rutinemæssigt sådanne vendinger i deres forsvar for den førte politik.

Progressive og revolutionære, arbejdere og unge, kan ikke på nogen som helst måde anerkende, at det er 'åh, så hårdt og svært' at være et regeringsparti i det borgerlige parlament. Opgaven består i at stille SF til ansvar for den borgerlige og reaktionære politik, som det i snedige, selvmodsigende retoriske vendinger selv søger at fralægge sig – ved at sige, at partiet tager ansvar ...

Der kunne siges og uddybes meget andet om SF, om måden partiet spreder afmagt på, om måden det interne parti- 'demokrati' fungerer på, om den flygtninge-politik, partiet har tilsluttet sig i regeringen (men tragikomisk undsiger sig, når det konfronteres med den), om partiets historiske rolle og de forræderier, det har deltaget i, om den totale

Enhedslisten kan ikke vælte regeringen

Et digt

Midt i kampen for læreres – og derfor andres vilkår –
i arbejdskampe af historiske dimensioner
hvor den ene reform er mere enorm
end den næste i sparemanøvrer – SU!
Og ministre de lyver
for allersidste gang – sådan rent officielt
offentlighedslov...
i kapitalismens krises tider

kan Enhedslisten ikke vælte regeringen

Hvor en folkebevægelse
en bevægelse af folk fra neden
som i Tunesien og i andre lande
eller skandaler så store
større end før
og så store det er tydeligt for alle
at det ik længere går
kan vælte regeringer

kan Enhedslisten ikke vælte regeringen

Og selvom de siger det selv
i hvert fald Johanne
der blæser sig med
at hvornår det end så skal være
så kan de vælte
regeringen – regeringen
i Danmark, herhjemme
hvor spændende, jamen så

kan Enhedslisten ikke vælte regeringen

For midt i kampen for lærernes
vilkår og ungdommen og alles
på nær de få
og offentlighedslov og alle de løfter
der blev givet og brudt
kan Enhedslisten ikke vælte nogen
men skulle de få den tanke
- ikke længere at opretholde deres regering

ja, så ville regeringen falde.

/Martin

mangel på forståelse af kapitalismen, og partiets de facto kamp mod socialismen.

Den historie vil blive måske blive skrevet senere, for nu er det mobilisering af masserne mod SF's og regeringsfællernes borgerlige og reaktionære politik, det gælder.

Kun skal der til sidst lyde et bjæf om vagthunden, Enhedslisten, og den arv, de overtog fra SF, da EU-afstemningerne og kampene i 1992-93 var afsluttet

og Enhedslisten 'stod lidt til venstre' for de andre på den parlamentariske scene.

Enhedslisten er nemlig af samme støbning som SF og vil bevæge sig mod højre på samme måde som SF:

De understøtter den aktuelle regering, stemte for Libyen-krigen, støtter danske krigsskibes tilstedeværelse ud for Somalias kyst, partitoppen ønskede selvstændig opstilling til EU-parlamentet og et brud med den brede EU-modstand. Røsterne i Enhedslisten om

højredrejning er til stede, ligesom skuffelsen også er der.

Argumentet om 'at tage ansvar' er der også. Her hedder det bare 'at sætte sine fingeraftryk'.

Uanset hvad er det den samme forbrydelse mod revolutionen og socialismen, og den vil også blive opklaret og afsløret.

Ad Helle-vede til

En kvinde i en rød varmluftballon indså, hun var faret vild. Hun reducerede højden og så en mand på jorden. Hun gik lidt længere ned og råbte til manden:

- Undskyld, kan du hjælpe mig? Jeg har aftalt et møde med en veninde for en time siden, men jeg ved ikke, hvor jeg befinder mig!

Manden svarede:

- Du befinder dig i en rød varmluftballon ca. 30 fod over havet på 55°41'47" nordlig bredde og 10°12'47" østlig længde.

- Du må være tekniker, sagde kvinden.

- Det er jeg, svarede manden, men hvordan vidste du det?

- Tja, sagde kvinden, alt, hvad du har sagt, er teknisk korrekt, men jeg har ikke nogen anelse om, hvad jeg skal bruge oplysningerne til. Faktum er, at jeg stadig ikke ved, hvor jeg er. Det eneste, jeg har fået ud af din hjælp, er, at jeg er endnu mere forsinket.

Manden på jorden svarede:

- Du må være socialdemokrat.

- Det er jeg, svarede kvinden, men hvordan kunne du vide det?

- Det er enkelt. Du ved ikke, hvor du er, eller hvor du skal hen. Du er kommet op ved hjælp af varm luft. Du har indgået en aftale, som du ikke er i stand til at holde, og du forventer, at folk under dig skal løse dit problem. Faktum er, at du befinder dig i samme situation, som du gjorde, før du traf mig, men nu er det pludselig min fejl! Her står vi så.

Regeringens optik ser kun arbejdsløse, der ikke gider arbejde. Derfor skal de fratages dagpengereetten, så de får et incitament til at tage arbejde på østeuropæiske vilkår. Velfærden sikres ved at underminere de fattiges eksistensvilkår for at give til de rigeste. Krigsforbrydelserne udvides til flere lande og kontinenter. Status er, at opdeling af folketinget i en rød og blå blok er et akademisk spørgsmål, der ikke klarer lakmusprøven i realiteternes verden. Blokkene er smeltet sammen i enighed om EU's nyliberale politik på alle felter og NATO's – dvs. USA's – dagsorden for en nyopdeling af verden med voldelige midler.

Det er også et faktum, at regeringen gik til valg med et klart signal om, at politikken skulle vendes. Der skulle udvises solidaritet med 'Underdanmark'. Her kan vi så meget passende vende tilbage til manden under den røde varmluftballon. Han har fattet, at projekt 'rød blok' ikke dur!

Ifølge en meningsmåling står Socialdemokraterne med den laveste tilslutning, siden de blev valgt ind for første gang i 1890'erne! Regeringen er nede i kanvassen med en vælgertilslutning på nogle og halvtreds manda-

ter, mens den 'blå' partner står til mere end 100. Fru Thorning-Schmidt: Det går ad Helle-vede til. Fordi du fører socialdemokratisk politik – bundet til EU, euro, NATO og USA.

I situationen kan Enhedslisten sole sig i vælgertilslutning. De havde håbet på en Pia Kjærsgård-rolle, men er sat uden for døren. Berlingerens politiske kommentator erklærer, at gennem historien er Enhedslisten det støtteparti, der har haft den ringeste indflydelse.

Johanne Schmidt-Nielsen bør vurdere vælgertilslutningen i den manglende indflydelse. Når de får 'held' til at hjælpe regeringen, bliver de straffet. Erfaringerne fra finansloven 2013 taler deres tydelige sprog.

Desværre ændrede Enhedslistens landsmøde ikke kurs. Partiet er stadig sikkerhedsnet for regeringen. I parentes skal det bemærkes, at ledelsens oplæg til selvstændig opstilling til EU-parlamentet blev afværget! Sandelig om ikke dette bevægelsesernes parti var på vej til at slagte Folkebevægelsen mod EU på 'Listens' alter. Skam få jer i ledelsen af Enhedslisten!

Hvad er så budskabet fra 'Listens' landsmøde til manden under den røde varmluftballon? "Stem på os til næste valg, så vi kan presse endnu hårdere!"

Det er en blindgyde! Glem det! Langsomt men sikkert finder 'Underdanmark' udveje i folkelige manifestationer, alliancer, der sætter sig til modstand – inspireret af lærernes OK-kamp!

Reno

APK's 1. maj-tale 2013, holdt af Ebbe Riis Klausen på Den Røde Plads i Fælledparken

Hverken 'rød' eller blå blok

Vi bygger alternativet

KP: Fotos landet rundt

Der sker uhørt vigtige ting for tiden. Der er et opbrud i gang, der ikke er set tidligere. Klassekampen er tilbage. Arbejdsgiverne har taget deres stærkeste kampmiddel i brug: lockouten. Og da fire uger ikke var nok til at knække lærernes mobilisering og kampgejst, trådte lovgivningsmagten til.

Regeringen og folketingsflertallet stod sammen om at lovgive og diktere lærerne en overenskomst skrevet af de offentlige arbejdsgivere i Kommunernes Landsforening og Moderniseringsstyrelsen.

Lærerlockouten er den største lockout i det offentlige nogensinde. Den endte med et forud planlagt politisk overgreb. Men det er mere end historien om magtfordrejning oppefra. Vores parti, Arbejderpartiet Kommunisterne, er overbevist

David Rovics spillede på Rød 1. maj i Odense.

Jan Nielsen, APK holder tale i Odense

om, at lockouten vil gå over i historien som *en ny begyndelse i den danske arbejderklasses og det danske folks kamp mod kapitalen og dens stat og betalte politikere.*

Hvad er det da, der er sket? Lockouten har skåret ud i neon, at både den såkaldt 'røde' blok og blå blok fører klassekamp mod det store flertal. Klassekamp helt ind i skolegården, helt derned hvor det berører hundredtusinders liv og hverdag. Det er ikke fjern parlamentarisk politik. Det er deres nyliberale reformpolitik i praksis, beskidt og brutal. En røverpolitik skabt og promoveret af EU.

Overalt i EU, og overalt hvor kapitalistiske regeringer gennemfører deres nyliberale reformer, ser vi samme sag: gigantisk arbejdsløshed, intensive angreb på den offentlige sektor, massearmod. En ungdom uden fremtid.

Det er samme politik her. I langsomme tempo end i Grækenland, Italien og Spanien. Men samme retning. 'Rød' og blå blok står sammen om at diktere forringelser. Systematisk og på område ef-

ter område. Forhøjet pensionsalder, forringet efterløn, dagpengenedskæringer, fleksjob-, førtidspension, kontanthjælp, SU-forringelser. De tager konsekvent fra de dårligst stillede for at give til de rige. Senest for at give kontanthjælp og SU til kapitalen i form af lavere selskabsskat.

Titusinder dumpes i fattigdommens massegrav med alle de sociale katastrofer for den enkelte og hans eller hendes familie, som følger med.

Nu er de enige om en ny plan – Misvækstplan.dk. En stribe nedskæringsreformer i en samlet pakke. Minusvækst i kommunernes budgetter frem til 2020. Det betyder tilbagevendende fyringer af offentligt ansatte, nedskæringer på skoler og daginstitutioner, på ældre-, pleje- og sundhedsområdet.

Nu skal heldagsskolen igennem. Den skal lære børnene at blive en god arbejdskraft, med lange dage og lidt fritid. Første skridt i det var lockouten mod lærerne, der skulle knække deres fagforening og kampkraft. Hvem bliver de næste? Der vil blive ført kamp mod hele den offentlige sektor og de almindelige ansatte. Hvem kan tro, de ansatte i den private sektor vil slippe?

Reformerne begrundes med et løfte om halvdant hundred tusinde nye jobs. Men det er fugle på taget, som skal tages lige så alvorligt som andre valgløfter og påstande fra dem – som den om at Danmarks største problem er mangel på arbejdskraft, da de store koncerner havde flyttet industriarbejdspladserne til udlandet.

Lærerlockouten og lærernes flotte

Helle Thorning-Schmidt blev i både Århus, Randers og Aalborg mødt af folk, der vendte ryggen til og af sure smileys - og hun blev buet ud.

kamp har vist, så der ikke længere kan herske nogen tvivl, at der ikke er afgørende forskel på en SRSF-regering og en VKO-regering. Det er de samme reformer, de gennemfører, det er den samme arbejdsgiverpolitik. Man kan ikke længere tro, at en ny regering fra en af blokkene vil føre en anden, en ny og bedre politik.

Det nye i den politiske situation i vores land er, at den danske blokpolitik nu står afsløret som et stort bedrag. Det er samme reaktionære politik uanset regering. Det er pest eller kolera.

Hvis man vil forsvare arbejdernes, de unges, det store flertals krav og rettigheder, hedder det kamp mod begge de samarbejdende blokke. Enhedslisten har sat sig mellem to stole, og det holder ikke. Man kan ikke stemme imod den nyliberale reformpolitik, man kan ikke støtte lærerne – og samtidig støtte Helle, Margrete, Annette og Corydon!

Den ny situation aftegner sig i et stort politisk skred, der viser sig ved vælger- og medlemsflugt fra regeringspartierne.

Socialdemokraterne har den ringeste vælgerstøtte i mere end hundrede år. SF balancerer på kanten af spærregrænsen. Og Enhedslisten konkurrerer med Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne om at blive det næststørste parti efter Venstre.

Det er klart opbrudstider. Hvilken vej skal opbruddet gå?

Arbejderpartiet Kommunisterne er overbevist om, at kun et socialistisk samfund kan sikre velfærden for det store flertal.

Lige nu er det nødvendigt med en endnu stærkere kamp mod den nyliberale reformpolitik. Mod krigene og krigspolitikken. Mod EU – alle de nyliberale reformers ophav.

Lærerne har vist vejen: sammenhold, organisering, optimisme, opfindsomhed. Misvækstplanen skal stoppes! SU og kontanthjælp skal gå til dem, der har brug for den.

Derfor vender mange i dag på arbejderklassens internationale kampdag i bogstaveligste forstand ryggen til Helle

View fra en af boderne på den Røde Plads i Fælledparken

Veteraner fra Danmarks ulovlige krige bakker op om fredsbevægelsen.

Thorning og hendes regering. Der er tale om et brud med en gammel tradition om det mindste ondes politik. Selv det mindste onde er for ondt.

Der må skabes et virkeligt alternativ til 'rød' og blå blok. Af partier og organisationer, folkelige bevægelser og faglige og ungdomsorganisationer. Af alle de kræfter, der reelt vil bekæmpe nedskæringer og forringelser og insisterer på en anden og bedre politik.

APK har sendt et åbent brev til organisationer og bevægelser med forslag om at gå sammen om at påbegynde en sådan proces.

Derfor er parolen her 1. maj – og derfor er den fremover:

**Hverken 'rød' eller blå blok!
VI skaber alternativet!**

Lærerne har vist vejen

*Udtalelse fra Arbejderpartiet
Kommunisterne i anledning af
lovindgrebet mod lærerne*

Den brutale lockout mod lærerne for at knække deres fagforening og deres moral og gennemtvunge dårligere arbejdsvilkår og en ringere folkeskole er afsluttet med hastvedtagelsen af en lov, der dikterer lærerne deres arbejdsgivers – dvs. kommunernes og statens – krav.

Hele forløbet af lockouten viser, at der fra start til slut var tale om aftalt spil mod lærerne, børn og forældre, og at både 'rød' og blå blok står sammen om den reaktionære politik.

Lærerne har ført en strålende kamp mod en forenet arbejdsgiverfront, der havde nærmest ubegrænsede midler – bl.a. i form af skatteborgernes penge og magten til at diktere resultatet ved lov. Det er ikke fair play. Det har intet med demokrati at gøre. Det er utilslørt klassekamp fra den borgerlige stat og de kapitalistiske politikere mod en stor gruppe lønarbejdere.

Lærerne erobrede gaderne og bred folkelig sympati med iøjnefaldende, farvestrålende, sjove, rørende og skarpe aktioner. De etablerede et flot modspil til de borgerlige medier, der fremstiller danskerne som forkælede, lærerne og offentligt ansatte som dovne og arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere som tabere, der selv er skyld i det.

Danmarks Lærerforening tillod kampviljen at komme til udtryk i stedet for at bremse den, som det er normalt for den classesamarbejdende LO-top. Den manglende solidaritet fra de fleste industriforbund og en del i den offentlige sektor svækkede lærernes kamp og har lettet regerings-overgrebet. Der er noget, som trænger til at renses ud!

Lærerne havde hele det politiske apparat imod sig. Kun Enhedslisten skilte sig lidt ud. Partiet, som er en del af 'rød' blok, er imod de nyliberale reformer og

Læren af lockouten

var imod lockout og diktat. Det støttede lærerne – men støtter samtidig Helle, Margrete, Annette og Corydon. At det ikke blev gjort klart for regeringen, at den ville blive væltet, hvis den dikterede KL's overenskomst som lov, gjorde det lettere at gøre præcis det.

Lærerne tabte ikke kampen. Deres kampvilje og sammenhold var intakt, deres fagforening er styrket. De ville have vundet en 'fair' kamp – som ikke findes i et klassesamfund – og kunne have vundet, hvis det ikke var for fagligt og politisk svigt.

Lærerne fortsætter nu kampen mod diktatet og dets gennemførelse på deres, børnenes og skolernes bekostning. De fortsætter kampen for at bevare fornuf-tige lokale arbejdstidsaftaler og imod de nye forringelser.

De vender sig samtidig mod planerne om en ny skolereform. Denne skal erhvervsrette folkeskolen fra dag 1, tvinge børnene til en længere skoledag og arbejdsuge og betales med lærernes merarbejde og ringere kvalitet i undervisningen.

Lærernes kamp er inspirerende for hele arbejderklassen, for alle arbejdende og for deres faglige organisationer. Den gamle slendrian har spillet fallit. Klassesamarbejdsfolk må erstattes af kamp-

villige ledere, der forstår, at tiderne er skiftet.

Klassekampen i Danmark vi fortsætte med at udvikle sig og skærpes i de kommende år. Lockouten og lovdiktatet er kun en lille del af det nyliberale reformkompleks, som SRSF-regeringen og den borgerlige 'opposition' står sammen om. Den foreløbige krone på deres reformværk er den såkaldte Vækstplan.dk frem til 2020 med kontanthjælp til kapitalen på bekostning af SU, bistandsmodtagere og de kommunale budgetter.

At kalde den Misvækstplan.dk er mere passende: De tusindvis af arbejdspladser, den lover, er totalt usikre. Den garanterer til gengæld velfærdsbarbering til benet, fyringer i den offentlige sektor og lønnedgang. Lærerne er de første – andre kommer til at stå for skud.

I årtier har de to blokke stået sammen om EU- og europolitikken. I mere end et årti har de i samarbejde og fællesskab gennemført en lang stribe velfærdsforringelser – fra efterløn og pensionsalder til løbende dagpengeforringelser og beskæringer i SU og overførselsindkomster. I øget tempo, efter den økonomiske krise brød ud i 2008.

Begge blokke er fast besluttede på at gennemføre den EU-dikterede asociale 'reformpolitik', der forgylder de rige og på den anden side skaber stor fattigdom og knuser de sociale sikkerhedsnet, arbejderbevægelsen har opnået gennem mere end et århundredes kampe.

Derfor må den faglige kamp også blive en politisk kamp. Og derfor må alle, der rammes af den kapitalistiske reformpolitik, stå sammen om at bremse den. Det må i øjeblikket ske gennem en samlet kamp mod Misvækstplan.dk, SU-reform, kontanthjælpsreform, folkeskolereform osv.

Partierne håber på, at vreden hos lærerne, andre offentligt ansatte og i arbejderklassen hurtigt vil lægge sig og tingene vende tilbage til 'normale' par-

lamentariske tilstande, hvor løftepolitik og illusioner trives.

Næste valg er efterårets kommunalvalg, hvor de vil have folk til at stemme på kandidaterne fra nedskæringsfronten, der med Misvækstplan.dk garanterer nedskæringer i alle de kommende syv år.

Både 'rød' og blå blok har mistet troværdigheden. Der er ingen tillid til løfterne. Folk ser, at de må tage tingene i egen hånd. At vi må organisere os. Stå sammen. Lære at kæmpe igen – som i tidligere tider, men under nye forhold.

Der må skabes et alternativ til 'rød' og blå blok. Et alternativ, der baserer sig på massernes initiativ og kamp og ikke på parlamentariske løfter og illusioner.

Lærerne har vist vejen! Vi vender ryggen til de to blokke – og skaber alternativet!

Efter lockouten: Starten på en ringere skole

Elever og lærere vender tilbage til en skole forandret til det værre – og midt i en fortsat kamp om folkeskolen

Et regeringsindgreb har afsluttet lockouten mod lærerne. De borgerlige medier har fortalt, at skoleelever og forældre er begejstrede for, at skolerne åbner igen. Men så simpelt er det ikke. Det er en ny og dårligere skole, de kommer tilbage til,

Lærerne skal nu fungere under stærkt ændrede og forringede arbejdsforhold, samtidig med at de skal søge at overvinde konsekvenserne af den tabte måned for eleverne.

Trods morgenkaffe og velkomstflag står der fortsat klassekamp på skemaet. Men lærerne er mobiliserede af kampen mod det aftalte spil mellem staten og Kommunernes Landsforening, der sendte dem ud i den største offentlige arbejdskamp i Danmarkshistorien.

Og kampen er ikke slut. Hverken når det gælder arbejdsforhold eller den reaktionære Heltagskole-reform, som er i støbeskeen hos den nyliberale regering og folketingsflertallet.

Som en lærer skriver på sin Lockout-log på Kpnet, er lærerne parate til den kamp:

"Vi står... styrket med et helt vildt sammenhold til at tage de næste slag mod indførelse af Heltagskole og i de daglige forsvar for hver enkelt lærers vilkår."

Vores arbejdsgivere vil møde en mur, når de skal til at udmønte alle forringelserne."

Læren af lockouten

Ane Søggaard, formand for Frederiksberg Lærereforening 1. maj: - Vi er ikke de samme som før lockouten. Vi fortsætter kampen. Hun takkede specielt venstrefløjen og kommunisterne for støtten til lærernes kamp.

Klassekamp i skolerne

Lærerne vender tilbage til en ny fase i kampen, beriget med dyrekøbte erfaringer.

Formanden for Danmarks Lærereforening, Anders Bondo Kristensen, siger i et interview med lærernes blad Folkeskolen, at den lønkomensation, lærerne har fået ved regeringsindgrebet, dækker over et faktisk tyveri:

- Jeg er sikker på, at de snyder os for hundredvis af millioner af kroner, mens

gymnasielærerne fik lidt ekstra.

Lærerformanden fortsætter:

- Det man gerne vil vise, er: Det kan ikke betale sig at konflikte. Arbejdsgiverne får deres vilje alligevel, og så bliver man straffet økonomisk. Derimod, hvis man klapper hælene sammen og accepterer, så kan man blive belønnet. Det er et signal, man meget gerne vil sende til de andre fagforeninger, og det er derfor, vi bliver straffet økonomisk.

Lærerne er de første – og vil ikke være de sidste, der rammes i det nyliberale EU-felttog mod den offentlige sektor.

Kamp om heltagskole

Lockouten var kun første fase i planen om den ny folkeskolereform – heltagskolen.

Den blev lanceret af SRSF-regeringen og undervisningsminister Christine Antorini sidste år. Allerede dengang lå planerne klar for at lade lærerne betale for, at skoleeleverne skal tilpasses til erhvervslivets krav fra dag et og den danske folkeskole i højere grad ligne skolerne i de store EU-lande.

Heltagskolen blev lanceret under den falske varebetegnelse 'Ny Nordisk Skole' – lånt fra det populære 'Nyt Nordisk Køkken' – og ledsaget af løgne om lærernes arbejdstid fra undervisningsministeren.

Men efterhånden som det reelle indhold af den nyliberale skolereform har vist sig, er modstanden bare vokset mod Antorinis heltagskole. Både blandt elever, forældre og lærere.

Og den kamp er kun lige startet.

Lockout Log Slut

Af Lisbet, Egebjergskolen, Ballerup

Vi er utroligt påvirkede af lockouten nu (5) ...

Men ikke på den måde, som KL tror. Vi kan ikke tvinges på knæ, som Fabrin så smukt har formuleret det.

Torsdag den 18.04.13

Sammenholdet er intakt og stærkt.

Tirsdag morgen stod vi i mange hundrede langs Ballerup Boulevard. Derefter drog vi til fællesmøde på Tapeten, der blev fyldt lige så meget ud som i de første uger! Der var sang og latter, kampvilje og stædighed, men også en noget mere tung stemning.

Onsdag mødtes Egebjergskolens lockoutede på seminariet, som vi plejer. Vi var der det meste af dagen.

Havde gode snakker om, hvordan den enkelte klarede det, og slog fast, at vi ikke vil miste modet.

Men mange føler sig dybt og personligt nedværdiget af KL's smædekampagne og nedgørelse af vores arbejde. Hvordan orker vi at komme tilbage? spørges der. Hvordan skal vi genfinde gejsten?

Vi drøftede, hvad der er i fokus i vores kamp lige nu, og besluttede en række aktiviteter og events. Fik lagt en fast ugeplan for de kommende uger.

Det blev vedtaget, at vi vil koncentrere os om enkelte store aktioner og events sammen med alle de andre lærere i Ballerup.

Bl.a. talte vi om en tøjbytte-dag på et befærdet hjørne eller plads. Så er der måske også en chance for, at de unge forældre, ikke mindst eneforsørgerne eller de par, hvor begge er lærere, kan få noget forårstøj eller sko med hjem til deres børn. De lærere er hårdest ramt blandt kollegerne.

Der blev nedsat forskellige arbejdsgrupper. En af dem handler om at lave nogle ting fælles bare for os selv, for at lade op og holde til måske mange uger endnu. En skovtur er det første, der er planlagt af gruppen.

KL siger til befolkningen, det er lærernes skyld, de kan slutte konflikten

Lockout Log

med et pennestrøg. Bare skriv under på vores dekret.

NEJ – det kan vi ikke, det vil vi ikke, og det gør vi ikke.

FORDI vi vil ikke arbejde i en fuldstændig ureguleret arbejdssituation, uden loft eller bund i noget, uden nogen aftalte rettigheder.

Vi kan ikke leve med, at undervisningstiden kan skrues op og op uden noget loft, alt afhængigt af statens sparekataloger til kommunerne og den enkelte kommunes økonomi.

Vi kan ikke leve med at få fratrækt ubegrænsede mængder forberedelsestid og dermed tvinges til at blive discountlærere.

Vi kan ikke acceptere den opsplitning af folkeskolen, med ringe skoler i fattige kommuner og velpolstrede skoler i rigmandskommunerne.

Vi kan ikke acceptere den kollegiale opsplitning, der uvægerligt vil blive resultatet på vores arbejdspladser. Som Anders Balle i dag udtrykker det: Skolelederen vil lade det enkelte lærerteam

fordele opgaverne (undervisningstimer og forberedelse) imellem sig. Sikke nogle hyggelige møder vi kan se frem til.

Solen skinner, det uldne undertøj fra de første uger er skiftet ud med forårstøj. Vi skal mødes alle i Ballerup til taler, musik og leg ved rådhuset i eftermiddag.

Det står skærende klart nu, at der er dybe og vidtrækkende konsekvenser af KL's og regeringens forsøg på at knægte lærerne – som det første led.

De har undervurderet vores sammenhold. Især har de undervurderet vores faglige fællesskab, de fleste lokalafdelinger af DLF er ret aktive. Til vores ordinære generalforsamling i begyndelsen af marts deltog 260 ud af de i alt 630 lærere i kommunen. De har undervurderet vores lærer-faglige stolthed, og de har groft undervurderet den solidaritet, vi ville blive mødt med.

For det bliver vi – det er lige meget med LO-toppen, men renovationsarbejderne, taxachaufførerne og mange, mange andre støtter os. TAK FOR DET.

Nej, Fabrin, vi kommer ikke på vores grædende knæ

Onsdag den 24.4.13

Fik dagens dejlige grin her til formiddag. Lærernes nyeste påfund er smilende knæ. Se dem på Facebook. Nej, Fabrin, vi kommer ikke på vores grædende knæ, se, vores knæ er stærke, og de smiler!! Lærer efter lærer har fotograferet sine smukke bare knæ med påmalede store smil.

I går var vi på skovtur. Efter tre timers møde med gruppesnak, planlægning og endnu en gang nye arbejdsgrupper nedsat kørte vi ud til Susannes dejlige have. Her havde arrangementgruppen tændt op på havens bålplads, og der blev stegt pølser. 45 lærere sad i solen og nød det, spillede kongespil og spiste pølser og hjemmebagt kage.

Hver dag er der arbejdsgrupper, der mødes og arbejder, hver dag er der en flok, der deltager i aktiviteter andre steder i byen eller i København. Nogle var mødt op til linedance på Rådhuspladsen sammen med de københavnske kolleger.

I dag deltog mine kolleger, som selv er forældre, til forældredemonstrationerne foran Herlev, Gladsaxe og Københavns rådhus. Som andre steder i landet.

I Ballerup har forældrene indkaldt til protest foran rådhuset i næste uge.

Hvad vil KL og regeringen med deres kyniske kamp?

De vil bane vejen for et nyt, totalt ureguleret arbejdsmarked og samtidig få banket fagforeningernes indflydelse i bund, så statens "moderniserings"-togt de kommende år ikke får organiseret modspil.

Dertil vil de pine mere undervisning ud af lærerne, så de næsten gratis kan indføre længere skoledage og få nedlagt nogle af fritidshjemmene.

Ikke én eneste lærer tror mere på, at det er ønsker om en fantastisk folkeskole, der driver politikerne.

Derimod står det mere og mere klart, at politikerne vil en uddannelse for erhvervslivet. VK's skolereformer gik i samme retning. Nu kommer snart den næste ændring af skolens formålsparagraf, så er det slut med dannelse for livet. Erhvervslivet, ikke det enkelte barn, er i fokus.

Netop derfor hører vi så meget om kinesisk skole i disse år. I Kina er elevens selvstændighed, barndom og familieliv slagtet til fordel for erhvervsproduktionen.

Fabrin & Co. bliver ved med at påstå, at ingen andre fagforeninger ud over lærernes sidder med og bestemmer arbejdstidsaftaler med de ansatte. Foruden det er et demagogisk kneb, er det også noget vrøvl. Når min mand, tømreren, har sin fagforening ude for at kigge på et byggeri, hvor de ikke kan hive daglønnen hjem, så finder fagforeningsmanden tomrestokken frem. Der er en nøje aftalt pris for hver eneste meter gulv og væg, hvert eneste vindue osv., i forhold til hvor stort tidsforbruget er sat til.

Der findes mange andre typer afta-

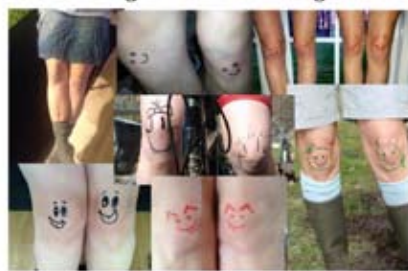
ler.

Nu skal vi af sted til stormøde på Tappeten. Det tror jeg, alle glæder sig til. Det er en oplevelse og opmuntring at mærke den gode stemning og det stærke sammenhold.

Der er INGEN lærere, der bare er i nærheden af at komme krybende. Mange er slidte, stressede, bekymrede, modløse – men ingen er opgivende.

Og jeg gentager: Lærerne har 0 interesse i at blive købt af en lønstigning. Alle har kun en kold skulder til dette.

De uKNÆkkelige lærere fra Herning Kommune

... har hverken grædende, blødende eller krybende knæ!!

Slutlockout Log (7)

Har lærerne fortrudt? NEJ, NEJ, NEJ

Lørdag den 27. april

Vi tabte kampen om vores arbejdsvilkår, og vi tabte første slag om folkeskolen og elevernes undervisning og skoleliv.

Men vi står styrket, med et helt vildt sammenhold, til at tage de næste slag mod indførelse af heldagsskole og i det daglige forsvar for hver enkelt lærers vilkår.

Vores arbejdsgivere vil møde en mur, når de skal til at udmønte alle forringelserne.

På tv og i aviserne galper kommentatorerne op: "Bondo spillede højt spil – og tabte." "Kunne du ikke have givet dig i forhandlingerne, så dine medlemmer ikke kom til at stå med den store gæld." Osv. De råber i samme kor som KL: Det er DLF's skyld, det er Bondos egen skyld.

Der findes næppe en lærer, som ikke skærer tænder i arrigskab over at høre disse påstande.

Vi ville aldrig have fundet os i, hvis fagforeningen blot havde lavet en gymnasieforening-manøvre. Vi var fuldstændig bevidste om, at der blev forhandlet med en revolver for panden, at udfaldet var givet på forhånd. Men at lægge sig fladt ned, uden at have gjort det sidste forsøg for at afværge katastrofen, nej. INGEN lærere ønskede at give op på forhånd.

Så nej, lærerne fortryder ikke.

Min arrigskab over mediepåstandene går på, at det igen og igen fremstilles, som om der var et eller andet at forhandle om. Lærerne skulle bare have gået med på at afgive aftaleretten og sige ja til skolelederens fulde ledelsesret. Så – siger KL og alle logre-journalisterne – kunne der være påbegyndt en forhandling, om Om hvad!? Om ingenting! KL havde jo stillet et ultimatum: Skriv under på det her tomme stykke papir og afskriv alle jeres rettigheder, eller der bliver konflikt.

Har der nogensinde i historien været en (højt betalt) forbundsformand, som har spillet højere spil, end medlemmerne ville?

At Bondo har stået så stærkt og spillet så stærkt ud hele vejen igennem, hænger først og fremmest sammen med, at det var det, lærerne krævede.

Når det så dels af KL og nu i fredags i Politiken bliver sagt: "Det stod klart, at lærerne talte med to tunger. At lærernes reelle grund til modstanden mod KL's krav er, at man simpelthen ikke ønsker at blive ledet." Ja, så er jeg oppe i det røde felt. Mage til løgn. Mage til kneb for at gøre vores faktiske krav ikke-eksisterende.

Heldigvis strømmer alle de forskellige grupper på Facebook, de faglige og de, der er blevet oprettet under konflikten, fortsat over med sarkastiske, vrede, muntre og trods alt optimistiske kommentarer. Det er en fornøjelse og en opmuntring at læse.

Forsat god kamp for vores skole, vores elever og for vores arbejdsliv!

Slut

Global advarsel fra WHO

Hormonforstyrrende stoffer øger folkesygdomme

Hormonforstyrrende stoffer er en voksende årsag til den store stigning i folkesygdomme på verdensplan som diabetes 2, fedme, bryst- og testikelcancer, ADHD, for tidlig fødte børn og faldende fertilitet. Det viser en rapport med sammenfatning af de sidste ti års forskning, som WHO har offentliggjort

- Vi kan nu se en stærkt sammenhæng mellem hormonstyrende kemikalier og flere af vore mest almindelige folkesygdomme, siger Åke Bergman, professor i miljøkemi ved Stockholms universitet og en af hovedforfatterne til rapporten "Endocrine Disrupting Chemicals 2012", til Sveriges Radio.

Politikerne og hele deres establishment har nu i årevis forsøgt at gøre de store nye folkesygdomme som diabetes 2 og fedme til udelukkende et individuelt livsstilsspørgsmål. Og ikke bare det, men til et individuelt ansvar, som vi selv burde betale for at belaste det offentlige sundhedsvæsen med. Rapporten finder en sammenhæng mellem de sygdomsfremkaldende stoffer og lidelser, som er i stærk vækst i en række lande, såsom bryst- og testikelkræft og ADHD og andre indvirkninger på nervesystemet.

100.000 - 150.000 stoffer

I dag findes der over 800 hormonforstyrrende kemikalier, som det er videnskabeligt bevist er sundhedsskadelige.

Vi udsættes for dem i vores fødevarer, tøj, tekstiler, hygiejneartikler, kosmetik, elektronik m.m. Men også gennem partikler i luften og vandet fra udslip af industri og landbrug, fra trafikken og afbrænding af affald.

Sammenlagt handler det om mellem 100.000 og 150.000 forskellige stoffer.

TEMA Giftlobbyen

Effekt i lave doser

Det viser sig også, at de hormonforstyrrende stoffer har skadelig effekt selv i meget små doser, da det menneskelige hormonsystem er langt mere kompliceret end tidligere antaget.

Dette betyder, at det stort set er umuligt at sætte grænseværdier for, hvad et menneske kan tåle af skadelige stoffer.

- Vi må ganske enkelt vide, om et kemikalie er hormonstyrende eller ej, inden det begynder at blive brugt, siger Åke Bergman.

Profit på bekostning af folkesundhed

Ikke bare i Danmark, men i EU eksisterer der omvendt bevisbyrde, når det gælder folkesundheden.

Det er ikke industrien, der skal bevise, at et stof er uskadeligt for mennesker og miljø, men omvendt.

Et enkelt eksempel er det notorisk hormonforstyrrende og kræftfremkaldende stof BPA, hvor de første advarsler kom frem allerede i 1993. Først syv år senere forbød danske politikere stoffet i produkter rettet mod børn på 0-3 år. 18 år senere blev det ikke længere tilladt at bruge BPA i sutteflasker i hele EU.

Det er ikke bare plastindustrien, der spænder ben for et totalforbud af brugen af stoffet.

Den kemiske industri i EU er verdens største eksportør af kemiske stoffer. Den er tæt forbundet med EU-kommissionen, der styrer lovgivningen af kemikalier til fordel for profit og på bekostning af folkesundhed og miljø.

note

Rapporten "Endocrine Disrupting Chemicals 2012" er en global rapport som er udgivet af Verdenssundhedsorganisationen, WHO, og FN's miljøprogram, UNEP.

Den blev præsenteret på et FN-møde i Nairobi den 19.2.2013.

Eksempler på stoffer, der er konstateret hormonforstyrrende:

PCB, DDT, POP:s, PFOS, Bisfenol A, PBDE, DEHP, Trikloran

Forskerne kan se en sammenhæng mellem hormonstyrende emner og en øgning af eksempelvis hormonel cancer: bryst-, prostata- og testikelcancer.

Insektgifte i frugt og grønt: Børns hjerner skades

Insektgifte af typen organofosfater er designet til at forstyrre insekters hjerner. Desværre virker de på samme måde hos børn. Hos børn er giftene mistænkt for bl.a. at fremkalde ADHD, en diagnose, der er i alarmerende vækst hos danske børn. Andre undersøgelser viser, at børns intelligens og motoriske udvikling nedsættes målbart, når de udsættes for insektgifte. Og det bliver børn, også i Danmark

Forskeren Philippe Grandjean har netop udgivet bogen 'Only One Chance'. Ifølge Grandjean er situationen omkring brug af pesticider alvorlig, også i Danmark, og kræver indgriben hurtigst muligt.

Sprøjtemidlerne indgår i en uhyggelig cyklus, hvor et middel tages i brug uden særlige forundersøgelser. Efter nogle år afsløres det, hvor skadeligt det

er, hvorefter det – måske – forbydes, og et nyt middel kommer på markedet i stedet. Et sprøjtemiddel er reelt på markedet, fordi det ikke er undersøgt endnu.

Også i Danmark, der bryster sig af at have gode regler på området, lever vi i ét stort menneskeligt forsøgslaboratorium. Ifølge Grandjean er metoden helt grotesk og utilstrækkelig.

F. William Engdahl: "Ødelæggelsens sæd" Genmanipulationens djævelske verden

F. William Engdahl er en ledende analytiker af den nye verdensorden. Hans nyeste bog hedder 'Seeds of Destruction'

'Ødelæggelsens sæd' er en dygtigt gennemarbejdet bog, som sætter fokus på, hvordan en lille amerikansk social og politisk elite søger at opnå fuld kontrol over selve grundlaget for menneskets overlevelse: fremskaffelsen af vor daglige føde: "Kontroller føden, og du kontrollerer folket".

Det er ikke en helt almindelig bog om farerne ved GMO (Genmodifikation). Engdahl tager læseren ind i magtens korridorer, ind i de videnskabelige laboratoriers baglokaler og bag de lukkede døre i selskabsbestyrelserne. Forfatteren afslører overbevisende en djævelsk verden af profitdrevne politiske intriger, af regeringskorruption og magtudøvelse, hvor genetisk manipulation og patent på livsformer bruges til

fortsættes side 20

I følge EU's absurde regler skal krav om forbud mod et sprøjtemiddel eller ændring af grænseværdien have en videnskabelig begrundelse, mens brugen af det ikke skal.

'Grænseværdierne er meget lave', og vi skal ikke være bekymrede, får vi tit at vide. Men grænseværdier bliver ikke sat ud fra en videnskabelig vurdering, de sættes og forandres efter industriens behov, måske lavere end i andre lande, men hvem ved, hvor meget gift man kan tåle?

De mængder, man vil kunne tåle af et stof, nedsættes desuden til stadighed på grund af cocktaileffekten, det at vi udsættes for flere og flere kemiske påvirkninger, hvor stofferne indbyrdes styrker hinandens virkning.

Det siger også noget om, hvor kunstig en grænseværdi i virkeligheden er. Man skal tage i betragtning, at den menneskelige hjerne er utrolig følsom over for kemikalier.

Niveauet af gift hos danske børn har vist sig at være højere end hos amerikanske børn, sandsynligvis som et resultat af den danske 'sunde kost' med meget frugt og grønt!

Hvert 6. barn i verden fødes i dag med en skade på nervesystemet. Hvert 8. barn har et opmærksomhedsproblem. Et barn ud af 88 har diagnosen autisme.

Alle tal er langt højere, end de var for 40 år siden, og Grandjean betragter problemet som endnu større end Thalidomidskandalen i 1960'erne, hvor et lægemiddel mod kvalme bevirkede, at børn fødtes med defekte arme og ben.

Tilliden til myndighedernes kontrol her hjemme er alt for stor. Vi bliver lullet ind i 'det er meget værre andre steder'-filosofien. Ligesom Danmark har den bedste velfærd, det bedste sundhedssystem, det bedste uddannelsessystem osv., har vi selvfølgelig også det bedste kontrolsystem over for miljøgifte.

Uanset om dette skulle være tilfældet, og andre landes kontrol er endnu mere hullet end vores, er systemet for dårligt og farligt for vores helbred, særligt børnenes. Industrien har yderst frie rammer til at ødelægge vores mad, der sælges og anbefales under etiketten 'sund'.

'Vælg økologisk,' siger sundhedsminister Mette Gjerskov. Ja, fint, størstedelen af det danske udbud af frugt og grønt skal man åbenbart helst holde sig fra. Det må siges at være total ansvarsfraskrivelse, da det er det, flertallet af befolkningen køber og spiser.

Regeringen tager ikke initiativer, der gør den økologiske standard til det normale i landet, det bliver kun til det frie valg for et mindretal, der har råd eller prioriterer det ekstra højt.

Brugen af sprøjtegifte i dansk landbrug og gartneri er stigende, og stadig

krassere midler tages i brug.

I den seneste rapport fra Fødevarestyrelsen indeholdt 49 % af alle testede afgrøder rester af sprøjtegifte. 40 % af konventionel dansk frugt indeholdt sprøjterester. Tallet var 60 % for udenlandsk frugt.

De sædvanlige anbefalinger om 'at spise dansk' er langt fra tilstrækkelige.

Note

Philippe Grandjean: 'Only One Chance', en bog om kemisk forurening og miljøgiftes indvirkning på hjernen. Udgivet på Oxford University Press. Philippe Grandjean er tilknyttet Harvard University og Syddansk Universitet.

En lille giftvejledning fra Fødevareinstituttet

Der er stort set altid gift på:

Citron, appelsin, klementin, mandarin, grape, banan, pærer, ærter.

Der er ofte gift på:

Agurk, bønner, tomat, salat, jordbær, vindruer, melon, hindbær, æbler.

Ud over økologisk frugt og grønt kan man forvente at kunne regne med næsten giftfri mad, hvis man vælger:

Gulerødder, løg, broccoli, danske rodfrugter, dansk salat, danske kartofler, danske tomater, sharonfrugt og hvidløg.

at opnå en verdensomspændende kontrol med fødevareproduktionen.

Hvis bogen ofte minder om en kriminalroman, er det ikke overraskende. For det er, hvad bogen er!

Engdahls omhyggelige argumentation går langt ud over de kendte kontroverser omkring den genetiske modifikation som videnskabelig teknik. Bogen er en øjenåbner, en bog, som bør læses af alle, som slås for social retfærdighed og verdensfred.

Her følger hans forord til "Ødelæggelsens sæd: Den skjulte dagsorden bag genmanipulation":

F. William Engdahls forord til 'Seeds of Destruction'

"Vi besidder godt 50 % af verdens rigdom, men har kun 6,3 % af dens befolkning. Denne ulighed er især stor mellem os og folkene i Asien. I den situation kan vi ikke undgå at blive genstand for misundelse og bitterhed. Vor reelle opgave er i den kommende periode at udtænke et mønster af forbindelser, som tillader os at fastholde denne position af ulighed uden positivt at skade vor nationale sikkerhed. For at gøre det må vi afskaffe al sentimentalitet og dagdrømmeri, og vores opmærksomhed bør overalt koncentrere sig om vores umiddelbare nationale mål. Vi behøver ikke at bedrage os selv med, at vi i dag kan tillade luksussen med uegennyttighed og verdensgodgørelse."

- George Kennan, ledende embedsmand i det amerikanske udenrigsministerium, 1948

Denne bog handler om et projekt gennemført af en lille samfundselite efter 2. verdenskrig, centreret ikke i London, men i Washington. Det er den ufortalte historie om, hvordan denne selv-kronede elite, med Kennans ord, satte sig for at 'fastholde denne stilling af ulighed'. Det er historien om, hvordan en lille håndfuld beherskede ressourcerne og magtmidlerne i efterkrigstiden.

Det er frem for alt historie om udviklingen af magt, kontrolleret af nogle få udvalgte, hvor selv videnskaben blev stillet i denne minoritets tjeneste. Som Kennan anbefalede i sit interne

F. William Engdahl

memorandum fra 1948, forfulgte de ubønhørligt deres politik og uden 'en luksus som altruisme og global godgørelse'.

Til forskel fra forgængerne i de ledende kredse i det britiske imperium er denne fremvoksende amerikanske elite, der ved krigens afslutning stolt proklamerede starten på Det Amerikanske Århundrede, mesterlige i brugen af en retorik om uselvished og global godgørelse til at fremme deres mål. Deres Amerikanske Århundrede parade-rede som et blidere imperium – 'rarere, venligere'. Under bannerne 'kolonierne befrielse', 'frihed', 'demokrati' og 'økonomisk udvikling' opbyggede disse elitekredse et netværk af magt, som verden ikke havde set mage til siden Alexander den Stores tid tre århundreder før Kristus. Et globalt imperium forenet under en enkelt supermagts militær kontrol, som ud fra sit lune kan bestemme hele nationers skæbne.

Bogen er en opfølger af et første bind: "Et århundrede med krig: Den britisk-amerikanske oliepolitik og den nye verdensorden" (A Century of War: Anglo-American Oil Politics and the New World Order). Den sporer en anden tynd magts røde tråd. Den handler om kontrollen med selve grundlaget for menneskelig overlevelse, vores daglige forsyning med mad.

Den mand, som tjente efterkrigstidens amerikansk-baserede elites interesser i 1970'erne, og som kom til at symbolisere deres rå *realpolitik*, var udenrigsminister Henry Kissinger.

En gang i midten af 1970'erne udtrykte Kissinger, der var en livslang udøver af 'magtbalancens' geopolitik

og en mand med sin gode andel af sammensværgelser, sin opskrift på verdensherredømme: "Kontroller olien, og du kontrollerer nationer. Kontroller føden, og du kontrollerer folket."

Det strategiske mål om at kontrollere den globale fødevaresikkerhed havde sine rødder i årtierne før, længe inden krigens udbrud sidst i 1930'ene. Det blev finansieret ofte med ringe opmærksomhed af udvalgte private fonde skabt til at bevare en håndfuld amerikanske familiers rigdom og magt.

Oprindeligt centrerede familierne deres rigdom og magt i New York og langs den amerikanske østkyst, fra Boston til New York, Philadelphia og Washington DC. Af den grund refererede historierne i massemedierne ofte til dem (undertiden hånlige, men oftest rosende) som *Østkysteliten* (the East Coast Establishment).

Tyngdepunktet for amerikansk magt skiftede i årtierne efter krigen. Østkysteliten blev overskygget af nye magtcentre, som udviklede sig fra Seattle til Sydkalifornien ved Stillehavet, såvel som Houston, Las Vegas, Atlanta og Miami, samtidig med, at den amerikanske magts fangarme spredte sig til Asien og Japan og sydpå til de latin-amerikanske nationer.

I adskillige årtier før og umiddelbart efter 2. verdenskrig kom én familie til at symbolisere det fremspirende Amerikanske Århundredes hybris og arrogance mere end nogen anden. Og denne families kolossale formue var skabt af blod fra mange krige og af deres kontrol med det nye 'sorte guld' – olien.

Det usædvanlige ved denne familie var, at dens patriarker og de rådgivere, de opdyrkede for at sikre deres rigdom, tidligt under opbygningen af dens formue besluttede at udbrede deres indflydelse over mange forskellige felter. De søgte ikke blot kontrol med olien, den ny energikilde til global økonomisk fremgang. De udvidede også deres indflydelse til uddannelse af unge, på medicin og psykologi, den amerikanske udenrigspolitik og – hvad der har betydning for vores historie – på videnskaben om livet selv, biologien, og dens anvendelse på plantelivet og i landbruget.

For størstedelen foregik deres arbejde ubemærket af den brede befolkning, særligt i USA. Kun få amerikanere var klar over, at deres liv diskret, og nogle gange ikke så diskret, var ved at blive influeret af et eller andet projekt, finansieret af denne families enorme rigdom.

Under researchen til denne bog, efter pålydende et værk om emnet genetisk modificerede organismer eller GMO, stod det hurtigt klart, at historien om GMO ikke kunne adskilles fra den politiske historie om denne meget magtfulde familie, Rockefeller-familien, og de fire brødre David, Nelson, Laurence og John D. III, som i tre årtier efter den amerikanske sejr i 2. verdenskrig, ved indledningen til det stærkt hyldede Amerikanske Århundrede, skabte den magtudvikling, som George Kennan omtalte i 1948.

I virkeligheden er historien om GMO en historie om magtudviklingen i hænderne på en lille elite, der var besluttet på for enhver pris at bringe hele verden ind under deres herredømme.

For tre årtier siden var denne magt koncentreret omkring Rockefeller-familien. I dag er tre af de fire brødre for længst afgået ved døden, et par af dem under mærkelige omstændigheder. Som de ønskede, var deres projekt for globalt herredømme – *'full spectrum dominance'*, som Pentagon siden døbte det – blevet spredt, ofte med en retorik om 'demokrati', og fra tid til anden hjulpet med militær magt fra imperiet, når det skønnedes nødvendigt. Projektet blev udviklet til et punkt, hvor en lille magtgruppe, officielt med hovedkvarter i Washington, i det nye århundredes første år var fast besluttet på at kontrollere al fremtidigt og nutidigt liv på denne planet i en grad, som ingen før havde kunnet drømme om.

Historien om gensplejsning og patentering af planter og andre levende organismer er umulig at forstå uden at se på spredningen af den globale amerikanske magt i årtierne efter 2. verdenskrig. George Kennan, Henry Luce, Averell Hamman og frem for alt de fire Rockefeller-brødre skabte selve konceptet multinational 'agroindustri'. De finansierede 'den grønne revolution' i land-

brugssektoren i udviklingslandene med blandt andet det mål at skabe nye markeder for petrokemisk gødning og olieprodukter og for at øge afhængigheden af energiprodukter. Deres handlinger er en uadskillelig del af historien om genetisk modificerede afgrøder i dag.

I de første år af det nye århundrede stod det klart, at kun fire gigantiske multinationale kemiske selskaber var globale spillere i kampen om kontrollen med de basale fødevarer, som de fleste mennesker i verden er afhængige af for deres daglige ernæring. Det er majs, sojabønner, ris, hvede, tilmed grøntsager og frugt og bomuld, såvel som helt nye arter af sygdomsresistent fjerkræ, genetisk modificerede til angiveligt at

TEMA Giftlobbyen

kunne modstå den dødelige H5N1-fugleinfluenza, eller endog gen-ændrede svin og kvæg. Tre af de fire private selskaber havde gennem årtier bånd til Pentagons forskning i kemisk krig. Det fjerde, formelt svejtsisk, var reelt engelsk domineret. Som det var tilfældet med olien, er GMO-agroindustrien i højeste grad et engelsk og amerikansk globalt projekt.

I maj 2003 – endnu før støvet havde lagt sig fra den nådesløse amerikanske bombing og ødelæggelse af Bagdad – besluttede den amerikanske præsident at gøre GMO til et strategisk anliggende, en prioritet i efterkrigstidens udenrigspolitik. Den hårdnakkede modstand fra verdens næststørste producent af landbrugsvarer, EU, fremstod som en formidabel barriere for den globale succes for Projekt GMO. Så længe Tyskland, Frankrig, Østrig, Grækenland og andre EU-lande standhaftigt nægtede at tillade GMO-planteringer af sundhedsmæssige og videnskabelige grunde, ville verdens øvrige lande forblive skeptiske og tøvende. I starten af 2006 havde Verdenshandelsorganisationen WTO åbnet portene i EU for masseudbredelse af GMO. Det så ud til, at den globale succes for Projekt GMO var hjemme.

I efterdønningerne fra den amerikanske og britiske militære besættelse af Irak fortsatte Washington med at bringe Iraks landbrug ind under domænet for patenteret og genetisk udviklet såsæd, der i starten blev støttet generøst af det amerikanske udenrigs- og landbrugsministerium.

Det første masseeksperiment med GMO-afgrøder fandt imidlertid sted i begyndelsen af 1990'erne. I et land, hvis elite længe havde været korrumperet af Rockefeller-familien og deres tilknyttede associerede New Yorkerbanker: nemlig Argentina.

Bogen sporer spredningen og udbredelsen af genetisk modificerede organismer, ofte gennem politisk tvang, pres fra regeringernes side, bestikkelse, løgne og endog mord.

Den lyder ofte som en kriminalhistorie, så det skulle ikke være overraskende.

Forbrydelserne, som er begået under dække af 'effektivisering af landbruget', 'miljøvenlighed' og 'løsningen af verdens sultproblemer', har indsatser, som er langt vigtigere for denne lille elite. Deres handlinger er ikke alene for penge eller for profit. I sidste ende bestemmer disse magtfulde private familier, hvem der kontrollerer nationalbanker som Federal Reserve i USA, Bank of England, Bank of Japan og tilmed Den Europæiske Centralbank. Pengene er i deres hænder for at ødelægge eller skabe.

Deres mål er snarere den ultimative kontrol over det fremtidige liv på denne planet. Et overherredømme, som tidligere diktatorer og despoter kun kunne drømme om.

Hvis ikke de underlægges kontrol, er den nuværende gruppe bag Projekt GMO mellem et og to årtier fra at have total dominans over planetens fødevarerekapacitet.

Dette aspekt af historien om GMO må blive fortalt. Jeg inviterer hermed læseren til grundig læsning af og uafhængig verifikation eller velbegrundet tilbagevisning af det efterfølgende.

Oversat af Mogens Hansen (MO-Od) efter Global Research

Politiet opruster i Europa

EU's antiterrorkorps 'ATLAS Network' har netop gennemført en stor antiterrorøvelse i ni lande under navnet 'Fælles udfordring 2013'. Øvelsen skal ifølge EU ruste os mod faren for terrorangreb, men er nærmere en borgerkrigsøvelse og en aktion til skabelse af frygt

USA har sin 'Homeland Security', et antiterrorkorps, der blev oprettet efter 11. september 2001. EU har sin egen udgave, ATLAS Network, også fra 2001, men planlagt allerede i 1996. Den har opereret mere skjult, men træder nu frem i en stor fælleseuropæisk øvelse. Øvelsen lå d. 17. og 18. april, få dage efter Bostonbomberne.

Alle EU-lande var med i øvelsen, og fra Danmark deltog Politiets Aktionsstyrke (AKS), der træner sammen med Jægerkorpsen og Frømandskorpsen. Det var f.eks. AKS, der organiserede rydningen af Ungdomshuset i 2007.

Aktionen er en øvelse i 'kriserespons', og EU bruger både Al Qaedas gidseltagning på gasanlægget Amenas i Algeriet og Boston Maraton-bomberne som argument for antiterrorkorpsets nødvendighed.

Øvelsen finder sted i et Europa i dyb økonomisk og politisk krise, hvor store protestdemonstrationer hører til dagliglivet, og hvor regeringerne i en række

lande har store problemer med overhovedet at regere. Kapitalen rustet sig til opgør, de ser komme.

Selvom socialismen som styre i et konkret land er udryddet i verden i dag, ryster kapitalen stadig for revolutionen og opruster imod den. Socialismen er stadig det logiske svar på kapitalismens uduelighed.

Terror skaber frygt, og frygt er et godt argument for beskyttelse. Vi er verden over i dag vidne til en samordnet vekselvirkning mellem terrorhandlinger – frygt og 'forebyggende terror'.

Det kan være i form af krig eller terrorlove, der sætter demokratiske rettigheder ud af kraft. Primus motor er USA, og EU arbejder i samme retning.

Terroren bliver ofte skabt af efterretningsvæsenet eller politienheder som CIA, FBI, men også af andre

landes efterretningsvæsenet. Aktuelt har vi set det i Algeriet og Mali. Metoden kan f.eks. være, at efterretningsfolk infiltrerer muslimske grupper og gennemfører terrorangreb igennem dem.

De kapitalistiske stater opbygger en effektiv politistyrke, angiveligt vendt mod vores fjender, de muslimske terrorister, men reelt som forebyggelse mod deres egne befolkninger. Hær og politi bruges til angrebskrig, men skal også være klar til at gå på gaden og slå demonstrationer og opstande ned.

Ligesom vi har set det i USA, pisker EU nu en stemning op, hvor de skaber en frygt for indenlandsk terror med formålet at styrke oprustning udadtil som indadtil.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

YouTube

KPnetavisen

Facebook forum

- og tegn abonnement på månedsbladet

Kommunistisk Politik

KOMMUNISTISK POLITIK

kontakt: kompol@apk2000.dk

Helle, soc.dem.

og Annette, Socialdemokratisk Folkeparti, blev ved deres tale 1. maj buhet og pebet ud af et stort flertal af de fremmødte.

Forståeligt nok, da den førte politik er lige så ræddende som det system, de prøver at dække over ...,-

og tiden sig nærmer, hvor de bliver trukket længere og længere ned, hvor enhver modstand kun forværres, når det der tales om er som en glidebane man aldrig kommer ud af, - det omsiggærdende kviksand.

N.B.

Aktive Modstandsfolk: Befri Frihedsmuseet for omklamring!

skal i henhold til formålet ved museets etablering bringes tilbage til sin oprindelige form, placering og indhold (tak til de brandfolk, som reddede indholdet!). Ellers har modstandsfolk og deres arvinger mulighed for og ret til at kræve de indleverede genstande tilbage.

Frihedsdagene 2013 præges af forsøg på at ødelægge fremtiden for det nedbrændte Frihedsmuseum.

Aktive Modstandsfolk, der er en af Danmarks sidste foreninger af aktive fra frihedskampen 1940-45, tager afstand fra revisionisters forsøg på at ændre museets fokus, indhold og placering.

“Nazister, stikkere og samarbejdspolitikernes arvtagere skal ikke til fadet i fremtidens Frihedsmuseum. Det er modstandsfolkenes museum,” siger Frede Klitgård, formand for Aktive Modstandsfolk.

Foreningen er dog forsigtigt anerkendende over for statsminister Helle Thorning-Schmidts (S) løfte 4. maj om genopbygningen af museet. Hvorimod der tages afstand fra Politikens kulturredaktør Anita Bay Bundegaard's 4. maj-opfordring med overskriften “Send Frihedsmuseet på museum.”

“Samarbejdspolitikernes efterfølgere på Politiken kan skrive, hvad de vil i deres blad, men Frihedsmuseets fremtid skal de holde sig fra,” siger Klitgård.

Ligeledes med historikeren Claus Bryld og skribenten Peter Øvig Knudsen. De to foreslog 30. april 2013 i dagbladet Information, at det nedbrændte museum erstattes med et “besættelses”-museum. Deres udtalelser tyder på, at de to gerne vil inden for dørene som kustoder for nazister og stikkere.

Men nej. Museet er hidtil blevet drevet udmærket af den nuværende stab og

Vil man mindes samarbejdspolitikere, stikkere, SS'ere, eller nazistiske overløbere som Claus Brylds farbrødre, så kan man drage til den nazistiske mindelund i Kongensbro nær Silkeborg.

Brylds og Øvigs ideer blev på glimrende vis tilbagevist af debattøren Henrik Jensen. I slipstrømmen på artiklen beskrev han, hvorfor lige netop Claus Bryld burde stikke piben ind. Aktive Modstandsfolk er enig, men anerkender derudover, at dele af Brylds arbejde som historiker er ganske habilt.

Det samme kan ikke siges om Øvig.

Til Information siger Øvig: »Der findes måske stadig nogle af de gamle modstandsfolk, som stadig føler, at det er deres museum, og de vil måske gerne have, der bliver holdt lidt igen med de mere nuancerede historier om modstandsbevægelsen.»

Vi “gamle modstandsfolk”, der oplevede krigen og stikkeriet, er med andre ord ikke “nuancerede”. Vi kan jo så “glæde” os over, at der i Danmark i dag findes nuancerede og klarsynede mennesker som Øvig. Med sine små subjektive blod-fortællinger har han efterladt den danske offentlighed i den vildfarelse, at stikkerlikvideringer generelt var tilfældige og uberettigede.

Det er naturligvis forkert. Frede Klitgård har haft stikkeriet helt inde på livet:

“Jeg kendte Grethe Bartram, og min farbroder var nazist og blev likvideret i 1944, samtidig med at jeg selv sad i tysk tugthus for mit sabotagearbejde.

Jeg kendte min farbroder som et gavmildt, venligt og godt menneske, men jeg har intet at udsætte på dem, som likviderede ham. Det var nødvendigt. Han var nazist og drev stikkercentral på Fyn. Jeg prøvede at advare ham i 1943, men forgæves.”

Anslagene mod Frihedsmuseets fremtid betyder, at Aktive Modstandsfolk i den kommende tid vil påpege fejl og forvanskninger begået af navngivne danske besættelseshistorikere og andre debattører.

Se mere på Aktive Modstandsfolks hjemmeside www.no-nazis.dk

OKTOBER BOG BUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

Åbningstid:

Tirs- og torsdag 14 - 18.00

Se oktobernet.dk

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdag 12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Fagligt aktive fyres**Digitale oplysninger bruges til kontrol af de offentligt ansatte**

Regeringen, KL og kommunerne er i fuld gang med et generalangreb på de offentligt ansatte og deres arbejdsforhold. Samtidig skærper de kontrollen og slår hårdt ned på fagligt aktive for at undgå modstand og sammenhold

I midten af april blev syv buskontrollører fra Midttrafik i Århus henholdsvis fyret eller suspenderet. Ifølge Kirsten Normann Andersen fra FOA Århus er fyringerne et helt usagligt forsøg på at slippe af med nogle af buskontrollørerne – en konstrueret sag.

De syv er nemlig tilfældigvis alle fagligt aktive, der har været kritiske over for arbejdsforholdene og bl.a. har givet oplysninger om forholdene videre til Arbejdstilsynet. Hele klubbens bestyrelse blev med et hug fjernet fra arbejdspladsen.

Dagligdagen er i mange jobs fyldt med digitale registreringer som GPS-udskrifter, videoovervågning, log-in fra nøglekort m.m. I buskontrollørernes sag har ledelsen sammen-

holdt de digitale oplysninger med kontrollørernes manuelle registreringer og påstået, at der er uoverensstemmelser. Der er tale om en tendens, som også kom til udtryk i kranførernes sms-sag på Århus havn, der også er en kommunal arbejdsplads. Tre kranførere blev bortvist, og heraf var de to sikkerhedsrepræsentanter.

De blev fyret på baggrund af sms'er registreret på deres mobiltelefoner, vel at mærke arbejdstelefoner med ret til at blive brugt privat. En ret man betaler 2.500 kr. i skat for at have.

Sms-korrespondancen, som havnens ledelse kaldte 'mobning', drejede sig om, hvordan man fik en kollega til at overholde en aftale om at arbejde efter reglerne og få arbejdsgiveren til at sørge for sikkerheden på arbejdspladsen.

Med de intense angreb på arbejdsforholdene følger en øget undertrykkelse af faglig organisering. Kirsten Normann Andersen kom med denne opfordring på FOA's seneste generalforsamling:

"Alle ansatte må stå sammen i tykt og tyndt. Sammenhold, sammenhold og sammenhold er vejen frem."

**Brutalitet skal ikke
være en del af ledelsesretten**

Midttrafik har i den seneste tid bortvist næsten halvdelen af de århusianske billetkontrollører, ialt otte FOA-medlemmer. Blandt de bortviste er kontrollørernes tillidsrepræsentant og arbejdsmiljørepræsentant.

De otte sager har det til fælles, at de bortviste har været kritiske overfor Midttrafiks ledelse.

Senest har flere klaget over et dårligt arbejdsmiljø, hvor vold og trusler mod kontrollørerne er blevet mere udbredt, og hvor et bonus-system samtidig presser dem til at kontrollere flere busser.

Bortvisningerne er et eksempel på, at nogle arbejdsgivere opfatter brutalitet som en del af ledelsesretten. Det er en situation, der selvfølgelig er helt uacceptabel, og som vi skal sætte alt ind på at ændre.

Udtalelse fra FOA Århus' generalforsamling torsdag d. 18. april. (Uddrag)

**Kommunistisk Politik
Indhold nr. 5 - 2013****TEMA:**

Giftlobbyen

*Masseprotester 1. maj
– Hvad nu? s. 3*

*20 tegn på næste store
depression s. 4*

*SF har afsløret sig:
Hvad så? s. 7*

*1. maj 2013: Vi bygger
alternativet! s. 12*

Lærerne har vist vejen s. 14

Lockout Log slut s. 16

*Genmanipulationens djævelske
verden s. 19*

*Befri Frihedsmuseet for
omklamring! s. 23*

Verden ifølge Latuff

Solidaritet med folket i Bahrain: Formel 1 sprøjtet med blod